

32005L0068

9.12.2005.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 323/1

DIREKTIVA 2005/68/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 16. studenoga 2005.****o reosiguranju i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 92/49/EEZ, kao i direktiva 98/78/EZ i 2002/83/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2. i članak 55.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja ⁽³⁾, Direktiva Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja ⁽⁴⁾ i Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju ⁽⁵⁾ propisuju odredbe koje se odnose na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja u Zajednici.

(2) Te direktive uređuju pravni okvir kako bi društva za osiguranje obavljala poslove osiguranja na unutarnjem

tržištu, i sa stajališta prava poslovnog nastana i sa stajališta slobode pružanja usluga, s ciljem olakšavanja društvima za osiguranje koja imaju sjedište u Zajednici da pokrivaju obveze nastale unutar Zajednice i da bi se ugovarateljima osiguranja omogućilo da imaju pravo povrata ne samo od osiguravatelja s poslovnim nastanom u njihovoj vlastitoj zemlji, nego također i od osiguravatelja čije je sjedište u Zajednici, a imaju poslovni nastan u drugoj državi članici.

(3) Propisi predviđeni tim Direktivama primjenjuju se na društva za osiguranje koja obavljaju poslove izravnog osiguranja u pogledu njihovog cjelokupnog poslovanja, kako poslova izravnog osiguranja tako i poslova reosiguranja na temelju prihvata u reosiguranje; ipak poslovi reosiguranja koje obavljaju specijalizirana društva za reosiguranje ne podliježu tim propisima niti bilo kojim drugim propisima predviđenim pravom Zajednice.

(4) Reosiguranje je velika financijska djelatnost zato što olakšavanjem šire distribucije rizika na svjetskoj razini omogućava društvima za izravno osiguranje veću sposobnost preuzimanja rizika koju mogu uključiti u poslovima osiguranja i pružanja osiguravateljnog pokrića te također smanjenja njihovih kapitalnih troškova; nadalje, reosiguranje igra temeljnu ulogu u financijskoj sigurnosti zato što je bitan element u osiguravanju financijske stabilnosti i stabilnosti tržišta izravnog osiguranja, kao i cjelokupnog financijskog sustava zbog toga što uključuje glavne financijske posrednike i institucionalne ulagatelje.

(5) Direktiva Vijeća 64/225/EEZ od 25. veljače 1964. o ukidanju ograničenja slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u pogledu reosiguranja i retrocesije ⁽⁶⁾ uklonila je ograničenja prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga koje se odnose na državljanstvo ili boravište pružatelja reosiguranja. Međutim, ona nije uklonila ograničenja prouzročena neslaganjima između nacionalnih odredbi što se tiče propisa o nadzoru reosiguranja. Ta je situacija rezultirala značajnim razlikama u razini nadzora društava za reosiguranje u Zajednici, što stvara prepreke u obavljanju poslova reosiguranja, kao što je obveza društva za reosiguranje da

⁽¹⁾ SL C 120, 20.5.2005., str. 1.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 7. lipnja 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 17. listopada 2005.

⁽³⁾ SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.).

⁽⁴⁾ SL L 228, 11.8.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

⁽⁵⁾ SL L 345, 19.12.2002., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

⁽⁶⁾ SL 56, 4.4.1964., str. 878.

založi imovinu kako bi pokrilo svoj dio tehničkih pričuva društva za osiguranje koje obavlja poslove izravnog osiguranja, kao i usklađenost društava za reosiguranje s različitim pravilima nadzora u raznim državama članicama u kojima obavljaju poslove ili neizravni nadzor različitih vidova društva za reosiguranje od strane nadležnih tijela društava za osiguranje koja obavljaju poslove izravnog osiguranja.

- (6) Plan djelovanja za financijske usluge identificirao je reosiguranje kao sektor koji zahtijeva djelovanje na razini Zajednice kako bi dopunio unutarnje tržište za financijske usluge. Osim toga, glavne financijske institucije kao što su Međunarodni monetarni fond i Međunarodno udruženje nadzornih tijela društava za osiguranje (IAIS) istaknuli su nedostatak usklađenih pravila nadzora reosiguranja na razini Zajednice kao značajan propust u regulatornom okviru za financijske usluge koji je potrebno ispraviti.
- (7) Ova Direktiva ima za cilj uspostavljanje regulatornog okvira za nadzor poslova reosiguranja u Zajednici. Ona čini dio zakonodavne cjeline Zajednice u području osiguranja, s ciljem uspostavljanja unutarnjeg tržišta u sektoru osiguranja.
- (8) Ova je Direktiva u skladu s glavnim međunarodnim poslom izvršenim na pravilima nadzora reosiguranja, posebno s IAIS-om.
- (9) Ova Direktiva poštuje pristup zakonodavstva Zajednice donesenog u pogledu izravnog osiguranja tako što vrši usklađivanje koje je bitno, potrebno i dostatno kako bi se osiguralo međusobno priznavanje odobrenja za rad i sustava nadzora, omogućavajući time izdavanje jedinstvenog odobrenja za rad važećeg u cijeloj Zajednici i primjenu načela nadzora matične države članice.
- (10) Kao rezultat toga, osnivanje i obavljanje poslova reosiguranja podliježe izdavanju jednog odobrenja za rad od strane nadležnih tijela države članice u kojoj društvo za reosiguranje ima svoje sjedište. Takvo odobrenje za rad omogućava društvu da obavlja poslove u cijeloj Zajednici, na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga. Država članica u kojoj se nalazi podružnica ili u kojoj se pružaju usluge ne može od društva za reosiguranje koje želi obavljati poslove reosiguranja na njezinu državnom području, za koje je već dobilo odobrenje za rad u svojoj matičnoj državi članici, tražiti novo odobrenje za rad. Nadalje, društvo za reosiguranje koje je već dobilo odobrenje za rad u svojoj matičnoj državi članici ne bi trebalo podlijeagati dodatnom nadzoru ili

provjerama u vezi s njegovom financijskom stabilnošću, a koje bi provodila nadležna tijela društva za osiguranje kojega reosigurava dotično društvo za reosiguranje. K tomu, državama članicama ne bi trebalo biti dozvoljeno da traže od društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u Zajednici da založi imovinu kako bi pokrilo svoj dio tehničkih pričuva cedenta. Potrebno je definirati uvjete za izdavanje ili oduzimanje takvog odobrenja za rad. Nadležna tijela ne bi trebala izdati ili produžiti odobrenje za rad društvu za reosiguranje koje ne ispunjava uvjete predviđene ovom Direktivom.

- (11) Ova se Direktiva treba primijeniti na društva za reosiguranje koja obavljaju isključivo poslove reosiguranja i ne obavljaju poslove izravnog osiguranja; ona se također treba primijeniti i na takozvana „vlastita” društva za reosiguranje koja su osnovana od strane ili pripadaju financijskom društvu koje nije društvo za osiguranje ili reosiguranje ili grupa društava za osiguranje ili reosiguranje na koje se primjenjuje Direktiva 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja⁽¹⁾, ili jednom ili više nefinancijskih društava, a čija je svrha pružanje reosigurateljnog pokrića isključivo za rizike društava kojima pripadaju. Kada se u ovoj Direktivi spominju društva za reosiguranje, ona treba uključivati i vlastita društva za reosiguranje, osim kada postoje posebne odredbe za vlastita društva za reosiguranje. Vlastita društva za reosiguranje ne pokrivaju rizike koji proizlaze iz vanjskih poslova izravnog osiguranja ili reosiguranja društva za osiguranje ili reosiguranje koje pripada grupi. Osim toga, društvo za osiguranje ili reosiguranje koje pripada financijskom konglomeratu ne može imati vlastito društvo.
- (12) Ova se Direktiva ipak ne treba primjenjivati na društva za osiguranje koja već podliježu direktivama 73/239/EEZ ili 2002/83/EZ; međutim, s ciljem osiguranja financijske stabilnosti društava za osiguranje koja također obavljaju poslove reosiguranja i kako bi se posebne karakteristike tih poslova propisno uzele u obzir kod kapitalnih zahtjeva tih društava za osiguranje, odredbe koje se odnose na granicu solventnosti društava za reosiguranje sadržane u ovoj Direktivi trebaju se primijeniti na poslove reosiguranja tih društava za osiguranje, ako opseg njihovih poslova reosiguranja predstavlja značajan dio njihovog cjelokupnog poslovanja.
- (13) Ova se Direktiva ne treba primjenjivati na pružanje reosigurateljnog pokrića koje obavlja ili za koje potpuno jamči država članica zbog značajnog javnog interesa, u svojstvu reosiguravatelja u krajnjoj nuždi, posebno gdje zbog posebne situacije na tržištu nije moguće dobiti primjereno komercijalno pokriće; u tom pogledu, nedostatak „primjerenog komercijalnog pokrića” treba uglavnom značiti tržišni nedostatak kojeg karakterizira

⁽¹⁾ SL L 330, 5.12.1998., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

očiti nedostatak dovoljnog opsega osiguravateljskih ponuda, iako pretjerane premije ne trebaju *per se* podrazumijevati neprimjernost tog komercijalnog pokrića. Članak 1. stavak 2. točka (d) ove Direktive također važi za sporazume između društava za osiguranje na koje se primjenjuju direktive 73/239/EEZ ili 2002/83/EZ, koji imaju za cilj udruživanje financijskih potraživanja koja nastaju iz velikih rizika kao što je terorizam.

reosiguranje, kao što su prijenosi portfelja koji proizlaze iz spajanja odnosno pripajanja društava za reosiguranje ili drugih instrumenata prava društava ili prijenosa portfelja šteta kod *run-offa* drugom društvu za reosiguranje. Osim toga, odredbe koje uređuju prijenose portfelja trebaju uključivati odredbe koje se posebno odnose na prijenos drugom društvu za reosiguranje portfelja ugovora zaključenih na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.

- (14) Društva za reosiguranje moraju ograničiti svoje djelatnosti na poslove reosiguranja i povezane poslove. Ovaj uvjet može dopustiti društvu za reosiguranje da obavlja, na primjer, poslove kao što su pružanje statističkih ili aktuarskih savjeta, analiza rizika ili istraživanje za svoje klijente. Također može uključivati i funkciju holdinga i djelatnosti u vezi s djelatnostima financijskoga sektora u smislu članka 2. točke 8. Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu ⁽¹⁾. U svakom slučaju, ovaj uvjet ne dozvoljava obavljanje nepovezanih bankarskih ili financijskih djelatnosti.
- (15) Ova Direktiva treba pojasniti nadzorne ovlasti i sredstva dodijeljene nadležnim tijelima. Nadležna tijela matične države članice društva za reosiguranje trebaju biti odgovorna za praćenje financijskog zdravlja društva za reosiguranje, uključujući i njegovo stanje solventnosti, oblikovanje odgovarajućih tehničkih pričuva i pričuva za kolebanje šteta i za pokriće tih pričuva kvalitetnom imovinom.
- (16) Nadležna tijela država članica trebaju na raspolaganju imati takva nadzorna sredstva kakva su potrebna radi osiguranja urednog obavljanja poslova društava za reosiguranje u cijeloj Zajednici, bilo da se obavljaju na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga. Ona posebno trebaju imati mogućnosti uvesti prikladnu zaštitu ili izricati sankcije s ciljem sprečavanja nepravilnosti i kršenja odredbi o nadzoru reosiguranja.
- (17) Odredbe koje uređuju prijenose portfelja trebaju biti u skladu s jedinstvenim odobrenjem za rad propisanim ovom Direktivom. One se trebaju primjenjivati na različite vrste prijenosa portfelja između društava za reosiguranje, kao što su prijenosi portfelja koji proizlaze iz spajanja odnosno pripajanja društava za reosiguranje ili drugih instrumenata prava društava ili prijenosa portfelja šteta kod *run-offa* drugom društvu za reosiguranje. Osim toga, odredbe koje uređuju prijenose portfelja trebaju uključivati odredbe koje se posebno odnose na prijenos drugom društvu za reosiguranje portfelja ugovora zaključenih na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.
- (18) Potrebno je osigurati razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela ili osoba koji na temelju njihove funkcije pomažu jačanju stabilnosti financijskog sustava. Kako bi se sačuvala povjerljiva priroda proslijeđenih informacija, popis adresa treba ostati unutar strogih granica. Stoga je potrebno navesti uvjete pod kojima se gore navedene razmjene informacija odobravaju; osim toga, tamo gdje je predviđeno da se informacije mogu otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela, ona mogu prema potrebi odrediti da takva suglasnost podliježe ispunjavanju strogih uvjeta. U tom pogledu, a radi osiguranja pravilnog nadzora društava za reosiguranje od strane nadležnih tijela, ova Direktiva treba osigurati pravila koja omogućavaju državama članicama da zaključe sporazume o razmjeni informacija s trećim zemljama pod uvjetom da otkrivene informacije podliježu odgovarajućoj obvezi čuvanja poslovne tajne.
- (19) U smislu jačanja bonitetnog nadzora društava za reosiguranje, potrebno je utvrditi da revizor ima dužnost smjesta izvjestiti nadležna tijela kad god, kako je to propisano ovom Direktivom, tijekom izvršavanja svojih zadaća dobije saznanja o određenim činjenicama koje mogu imati ozbiljan učinak na financijsku situaciju ili administrativni ili računovodstveni ustroj društva za reosiguranje. Uzimajući u obzir taj cilj, poželjno je da države članice osiguraju da se takva dužnost primjenjuje u svim okolnostima gdje revizor tijekom izvršavanja svojih zadaća otkrije takve činjenice u društvu koje je usko povezano s društvom za reosiguranje. Dužnost revizora da prema potrebi priopći nadležnim tijelima određene činjenice i odluke o društvu za reosiguranje koje otkriju tijekom izvršavanja svojih zadaća u društvu koje nije društvo za reosiguranje, ne mijenja po sebi prirodu njihovih zadaća u tom društvu niti način na koji oni moraju izvršavati te zadaće u tom društvu.
- (20) Potrebno je osigurati definiciju primjene ove Direktive na postojeća društva za reosiguranje koja su već dobila odobrenje za rad ili su ovlaštena za obavljanje poslova reosiguranja u skladu s odredbama država članica prije primjene ove Direktive.

⁽¹⁾ SL L 35, 11.2.2003., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

- (21) Kako bi se društvu za reosiguranje omogućilo da ispuni svoje obveze, matična država članica treba zahtijevati da društvo za reosiguranje oblikuje odgovarajuće tehničke pričuve. Iznos takvih tehničkih pričuva potrebno je odrediti u skladu s Direktivom Vijeća 91/674/EEZ od 19. prosinca 1991. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima društava za osiguranje ⁽¹⁾ i, u pogledu poslova životnog reosiguranja, matičnoj državi članici također treba biti omogućeno da utvrdi detaljnija pravila u skladu s Direktivom 2002/83/EZ.
- (22) Od društva za reosiguranje koje obavlja poslove reosiguranja u vezi s osiguranjem kredita, čiji poslovi reosiguranja kredita čine više od malog udjela u ukupnom poslovanju, treba zahtijevati da oblikuje pričuvu za kolebanje šteta koja ne čini dio granice solventnosti; ta pričuva treba biti izračunata prema jednoj od metoda utvrđenih u Direktivi 73/239/EEZ i koje su priznate kao istovjetne; osim toga, ova Direktiva treba također omogućiti matičnoj državi članici da od društava za reosiguranje čija se sjedišta nalaze na njezinu državnom području zahtijeva da oblikuju pričuvu za kolebanje šteta za vrste rizika osim reosiguranja kredita, prema pravilima utvrđenima od strane te matične države članice. Slijedom uvođenja Međunarodnih standarda financijskog izvješćivanja (MSFI 4), ova Direktiva treba pojasniti bonitetni tretman pričuva za kolebanje šteta oblikovanih u skladu s ovom Direktivom. Međutim, obzirom da je nadzor reosiguranja potrebno ponovno ocijeniti na temelju projekta Solventnost II, ova Direktiva ne sprečava bilo kakav budući nadzor reosiguranja prema projektu Solventnost II.
- (23) Društvo za reosiguranje treba imati imovinu za pokriće tehničkih pričuva i pričuva za kolebanje šteta, koja bi trebala uzeti u obzir vrstu poslova koje obavlja, posebno vrstu, iznos i trajanje očekivanih isplata šteta, na takav način da osigura dostatnost, likvidnost, sigurnost, kvalitetu, profitabilnost i usklađenost ulaganja, i koja bi trebala društvu osigurati diversifikaciju i odgovarajući raspon te koja društvu omogućava da primjereno odgovori na promjenjive gospodarske okolnosti, posebno razvoj financijskih tržišta i tržišta nekretnina ili velike katastrofe.
- (24) Povrh tehničkih pričuva, potrebno je da društva za reosiguranje posjeduju dopunsku pričuvu, poznatu kao granicu solventnosti, koju predstavlja slobodna imovina i, uz suglasnost nadležnih tijela, ostala uključena imovina, koja djeluje kao zaštitni dodatak od nepovoljnih fluktuacija u poslovanju. Ovaj je uvjet važan element bonitetnog nadzora. U očekivanju revizije postojećih propisa o granici solventnosti koju Komisija obavlja na temelju takozvanog „projekta Solventnost II”, s ciljem određivanja potrebne granice solventnosti društava za reosiguranje, trebaju se primjenjivati pravila propisana postojećim zakonodavstvom u području izravnog osiguranja.
- (25) Uzimajući u obzir sličnosti između životnog reosiguranja koje pokriva rizik smrtnosti i neživotnog osiguranja, posebno pokriće osiguravateljnog rizika i trajanje ugovora životnog reosiguranja, potrebna granica solventnosti za životno reosiguranje treba biti određena u skladu s odredbama predviđenim u ovoj Direktivi za izračun potrebne granice solventnosti za neživotno reosiguranje; matičnoj državi članici treba, pak, omogućiti da primijeni pravila propisana Direktivom 2002/83/EZ za oblikovanje potrebne granice solventnosti u pogledu poslova životnog reosiguranja vezanih uz investicijske fondove ili ugovore sa sudjelovanjem u dobiti.
- (26) Kako bi se uzela u obzir posebna priroda nekih vrsta ugovora o reosiguranju ili posebne vrste poslova, potrebno je osigurati prilagodbe izračuna potrebne granice solventnosti; te prilagodbe treba napraviti Komisija nakon savjetovanja s Europskim odborom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, osnovanim Odlukom Komisije 2004/9/EZ ⁽²⁾, pri izvršavanju svojih provedbenih ovlasti dodijeljenih Ugovorom.
- (27) Ove se mjere trebaju donijeti korištenjem regulatornog postupka propisanog u članku 5. Odluke Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. kojom se propisuju postupci izvršavanja provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽³⁾.
- (28) Popis stavki koje su prihvatljive za predstavljanje raspoložive granice solventnosti predviđene ovom Direktivom treba biti onaj propisan direktivama 73/239/EEZ i 2002/83/EZ.
- (29) Društva za reosiguranje također trebaju posjedovati jamstveni kapital kako bi osigurala da posjeduju dovoljna sredstva kada se osnivaju, te da u naknadnom tijeku poslovanja granica solventnosti ni u jednom slučaju ne padne ispod minimuma sigurnosti; međutim, kako bi se uzele u obzir posebne značajke vlastitih društava za reosiguranje, potrebno je pobrinuti se da se matičnoj državi članici omogući da utvrdi niži iznos minimalnog jamstvenog kapitala potrebnog za vlastita društva za reosiguranje.

⁽¹⁾ SL L 374, 31.12.1991., str. 7. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2003/51/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 178, 17.7.2003., str. 16.).

⁽²⁾ SL L 3, 7.1.2004., str. 34.

⁽³⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

- (30) Određene odredbe ove Direktive definiraju minimalne standarde. Matična država članica bi trebala imati mogućnost utvrditi stroža pravila za društva za reosiguranje kojim su njezina nadležna tijela izdala odobrenje za rad, posebno u pogledu zahtjeva za granicom solventnosti.
- (31) Ova se Direktiva treba primjenjivati na poslove reosiguranja ograničenog rizika; stoga je u smislu ove Direktive potrebna definicija reosiguranja ograničenog rizika; zbog posebne prirode te vrste poslova reosiguranja, matičnoj državi članici se treba dati mogućnost utvrđivanja posebnih odredbi za obavljanje poslova reosiguranja ograničenog rizika. Te bi se odredbe mogle razlikovati od općih propisa predviđenih ovom Direktivom u nekom broju posebnih točaka.
- (32) Ova Direktiva treba propisati pravila u vezi onih subjekata posebne namjene koji preuzimaju rizike društava za osiguranje i reosiguranje. Posebna priroda takvih subjekata posebne namjene, koji nisu društva za osiguranje ili reosiguranje, zahtijeva propisivanje posebnih odredbi u državama članicama. Osim toga, ova Direktiva treba osigurati da matična država članica treba predvidjeti detaljnija pravila kako bi propisala uvjete pod kojima društvo za osiguranje ili reosiguranje može koristiti nepodmirene iznose subjekata posebne namjene kao sredstva za pokriće tehničkih pričuva. Ova Direktiva također treba osigurati da se iznosi nadoknadiivi od subjekata posebne namjene mogu smatrati iznosima koji se mogu odbiti na temelju ugovora o reosiguranju ili retrocesiji unutar granica navedenih u ovoj Direktivi, ovisno o zahtjevu društva za osiguranje ili društva za reosiguranje prema nadležnom tijelu i nakon suglasnosti tog tijela.
- (33) Potrebno je propisati mjere u slučajevima gdje financijski položaj društva za reosiguranje postane takav da mu je teško ispuniti svoje osigurateljne obveze. U specifičnim situacijama, također postoji potreba da se nadležna tijela ovlaste da mogu intervenirati u dovoljno ranoj fazi, ali pri izvršavanju tih ovlasti nadležna tijela trebaju obavijestiti društva za reosiguranje o razlozima koji su ih potakli na takvu nadzornu radnju, u skladu s načelima korektnog upravljanja i propisanog postupanja. Tako dugo dok takva situacija postoji, nadležna tijela ne bi smjela izdavati potvrdu da društvo za reosiguranje ima dovoljnu granicu solventnosti.
- (34) Potrebno je osigurati suradnju između nadležnih tijela država članica kako bi se osiguralo da je društvo za reosiguranje koje obavlja svoje poslove na temelju prava poslovnog nastana i slobode pružanja usluga usklađeno s mjerodavnim odredbama države članice domaćina.
- (35) Potrebno je osigurati pravo obraćanja sudovima ako odobrenje za rad bude odbijeno ili oduzeto.
- (36) Važno je osigurati da društva za reosiguranje čije se sjedište nalazi izvan Zajednice, a koja obavljaju poslove reosiguranja u Zajednici, ne trebaju podlijegati odredbama koje rezultiraju povoljnijim tretmanom od onoga koji imaju društva za reosiguranje koja imaju sjedište u državi članici.
- (37) Kako bi se uzeli u obzir međunarodni vidovi reosiguranja, treba se pobrinuti za omogućavanje sklapanja međunarodnih sporazuma s trećom zemljom s ciljem definiranja sredstava nadzora nad reosiguravajućim subjektima koji obavljaju poslove na području svake ugovorne strane.
- (38) Potrebno je osigurati fleksibilan postupak kako bi se omogućilo procjenjivanje nadzorne istovjetnosti s trećim zemljama na razini Zajednice, kako bi se poboljšala liberalizacija reosigurateljnih usluga u trećim zemljama, bilo putem poslovnog nastana ili prekograničnog pružanja usluga. U tom smislu, ova Direktiva treba propisati postupke za pregovaranje s trećim zemljama.
- (39) Komisiju treba ovlastiti da donese provedbene mjere pod uvjetom da one ne mijenjaju ključne elemente ove Direktive. Te provedbene mjere trebaju omogućiti Zajednici da uzme u obzir budući razvoj reosiguranja. Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba donijeti u skladu s Odlukom 1999/468/EZ.
- (40) Postojeći pravni okvir Zajednice za osiguranje treba biti prilagođen kako bi se uzeli u obzir novi nadzorni propisi za društva za reosiguranje predviđeni ovom Direktivom te kako bi se osigurao dosljedan regulatorni okvir za cijeli sektor osiguranja. Posebno treba prilagoditi postojeće odredbe koje dozvoljavaju „neizravni nadzor” društava za reosiguranje od strane tijela nadležnih za nadzor društva za izravno osiguranje. Osim toga, potrebno je ukinuti trenutne odredbe koje dozvoljavaju državama članicama da zahtijevaju zalaganje imovine za pokriće tehničkih pričuva društva za osiguranje, u bilo kojem obliku da se takav zahtjev pojavljuje, kada je osiguratelj reosiguran od strane društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad na temelju ove Direktive ili društva za osiguranje. Napokon, potrebno je osigurati da potrebna granica solventnosti društava za osiguranje koja obavljaju poslove reosiguranja, kada takvi poslovi predstavljaju značajan dio njihova poslovanja, podliježe pravilima solventnosti propisanim za društva za reosiguranje u ovoj Direktivi. Stoga je sukladno tome potrebno izmijeniti direktive 72/239/EEZ, 92/49/EEZ i 2002/83/EZ.

- (41) Direktivu 98/78/EZ treba izmijeniti kako bi jamčila da društva za reosiguranje u grupi osiguravatelja ili reosiguravatelja podliježu dodatnom nadzoru na isti način kao i društva za osiguranje koja su trenutačno dio grupe osiguravatelja.
- (42) U skladu sa stavkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva ⁽¹⁾, Vijeće treba potaknuti države članice da sastave za sebe, a u interesu Zajednice, vlastite tabele koje će, koliko je to moguće, pojasniti korelaciju između ove Direktive i mjera prenošenja u nacionalne propise te ih objaviti.
- (43) Kako države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti cilj ove Direktive, a to je donošenje pravnog okvira za osnivanje i obavljanje poslova reosiguranja, te se stoga zbog obujma i učinaka djelovanja, može bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je navedeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti, kako je navedeno u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (44) Kako ova Direktiva definira minimalne standarde, države članice mogu propisati stroža pravila,
- DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova Direktiva propisuje pravila za osnivanje i obavljanje samostalnih poslova reosiguranja koje obavljaju društva za reosiguranje koja obavljaju samo poslove reosiguranja, a imaju poslovni nastan u državi članici ili tamo žele imati poslovni nastan.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće:

- (a) društva za osiguranje na koja se primjenjuju direktive 73/239/EEZ ili 2002/83/EZ;
- (b) poslove i tijela navedena u člancima 2. i 3. Direktive 73/239/EEZ;
- (c) poslove i tijela navedena u članku 3. Direktive 2002/83/EZ;
- (d) poslove reosiguranja koje obavlja ili za njih potpuno jamči vlada države članice kada, zbog značajnog javnog interesa, djeluje u svojstvu reosiguravatelja u krajnjoj nuždi, uključujući okolnosti kada takvu ulogu iziskuje situacija na tržištu u kojoj nije moguće dobiti primjereno komercijalno pokriće.

Članak 2.

Definicije

1. U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „reosiguranje” znači poslovi koji se sastoje od prihvatanja rizika koje je ustupilo društvo za osiguranje ili drugo društvo za reosiguranje. U slučaju udruge osiguravatelja poznate kao Lloyd's, reosiguranje također znači poslove koji se sastoje od prihvatanja rizika, koje je ustupio bilo koji član Lloyd'sa, od strane društva za osiguranje ili reosiguranje koje nije udruga osiguravatelja poznata kao Lloyd's;
- (b) „vlastito društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje koje pripada financijskom društvu koje nije društvo za osiguranje ili reosiguranje ili grupa društava za osiguranje ili reosiguranje na koje se primjenjuje Direktiva 98/78/EZ ili nefinancijskom društvu, a čija je svrha pružanje reosiguravateljnog pokrića isključivo za rizike jednog ili više društava kojima pripada ili za rizike jednog ili više društava grupe čiji je to vlastito društvo za reosiguranje član;
- (c) „društvo za reosiguranje” znači društvo koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s člankom 3.;
- (d) „podružnica” znači zastupništvo ili podružnica društva za reosiguranje;
- (e) „poslovni nastan” znači sjedište ili podružnica društva za reosiguranje, uzimajući u obzir točku (d);

⁽¹⁾ SL L 321, 31.12.2003., str. 1.

- (f) „matična država članica” znači država članica u kojoj se nalazi sjedište društva za reosiguranje;
- (g) „država članica podružnice” znači država članica u kojoj se nalazi podružnica društva za reosiguranje;
- (h) „država članica domaćin” znači država članica u kojoj društvo za reosiguranje ima podružnicu ili u kojoj pruža usluge;
- (i) „kontrola” znači odnos između matičnog društva i društva kćeri, kako je to definirano člankom 1. Direktive 83/349/EEZ ⁽¹⁾ ili sličan odnos između fizičke ili pravne osobe i društva;
- (j) „kvalificirani udjel” znači izravni ili neizravni udjel u društvu koji predstavlja 10 % ili više kapitala ili prava glasa ili koji omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja nad upravljanjem društvom u kojem je taj udjel;
- (k) „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano člancima 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ;
- (l) „društvo kći” znači društvo kći kako je definirano člancima 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ;
- (m) „nadležna tijela” znači nacionalna tijela koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor društava za reosiguranje;
- (n) „uska povezanost” znači situacija u kojoj su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba povezane:
- i. sudjelovanjem, što znači držanje, izravno ili putem kontrole, 20 % ili više prava glasa ili kapitala društva; ili
 - ii. kontrolom, u svim slučajevima navedenim u članku 1. stavcima 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ ili sličnim odnosom između fizičke ili pravne osobe i društva;
- (o) „financijsko društvo” znači jedan od sljedećih subjekata:
- i. kreditna institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne bankarske usluge u smislu članka 1. stavaka 5. i 23. Direktive 2000/12/EZ ⁽²⁾;
 - ii. društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje ili osiguravateljni holding u smislu članka 1. točke i. Direktive 98/78/EZ;
 - iii. investicijsko društvo ili financijska institucija u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Direktive 2004/39/EZ ⁽³⁾;
 - iv. mješoviti financijski holding u smislu članka 2. stavka 15. Direktive 2002/87/EZ;
- (p) „subjekt posebne namjene” znači bilo koji subjekt, bilo s pravnom osobnošću ili ne, koji nije postojeće društvo za osiguranje ili reosiguranje, koji preuzima rizike društava za osiguranje ili reosiguranje i koji u cijelosti financira svoju izloženost tim rizicima iz sredstava prikupljenih izdavanjem duga ili putem nekog drugog mehanizma financiranja, pri čemu su prava otplate pružatelja tog duga ili drugog mehanizma financiranja podređena reosiguravateljnim obvezama tog subjekta;
- (q) „reosiguranje ograničenog rizika” znači reosiguranje u okviru kojega izričita najveća moguća šteta, izražena kao najveći preneseni gospodarski rizik koji proizlazi iz prijenosa značajnog osiguravateljnog rizika i vremenskog rizika, prelazi premiju tijekom trajanja ugovora za ograničen, ali značajan iznos, i ima barem jednu od sljedeće dvije značajke:
- i. izričito i značajno razmatranje vremenske vrijednosti novca;
 - ii. ugovorne odredbe kojima se omogućava izjednačavanje gospodarskih rezultata između ugovornih strana tijekom vremena kako bi se postigao ciljani prijenos rizika.

⁽¹⁾ Sedma direktiva Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o konsolidiranim financijskim izvještajima (SL L 193, 18.7.1983., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/51/EZ.

⁽²⁾ Direktiva 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o pokretanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (SL L 126, 26.5.2000., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

⁽³⁾ Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (SL L 145, 30.4.2004., str. 1.).

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) ovog članka, pružanje pokrića od strane društva za reosiguranje instituciji za strukovno mirovinsko osiguranje koja spada u područje primjene Direktive 2003/41/EZ ⁽¹⁾, kada pravo matične države takve institucije dopušta takvo osiguranje, također se smatra poslovima koji spadaju u područje primjene ove Direktive.

Za potrebe stavka 1. točke (d) svaka stalna nazočnost društva za reosiguranje na državnom području države članice tretira se na isti način kao i zastupništvo ili podružnica, čak i ako takva nazočnost nije u obliku podružnice ili zastupništva, nego se sastoji tek od ureda kojega vodi osoblje tog društva ili neovisna osoba koja ima trajno ovlaštenje da djeluje za društvo kako bi to činilo i zastupništvo.

Za potrebe stavka 1. točke (j) ovog članka i u kontekstu članaka 12. i od 19. do 23. te drugih visina udjela iz članaka od 19. do 23., uzimaju se u obzir prava glasa navedena u članku 92. Direktive 2001/34/EZ ⁽²⁾.

Za potrebe stavka 1. točke (l) bilo koje društvo kći društva kćeri također se smatra društvom kćeri onog društva koje je krajnje matično društvo tih društava.

Za potrebe stavka 1. točke (n):

— bilo koje društvo kći društva kćeri smatra se društvom kćeri matičnog društva koje je na čelu tih društava,

— situacija u kojoj su dvije ili više fizičkih osoba trajno povezane s jednom te istom osobom odnosom kontrole također se smatra uskom povezanošću između takvih osoba.

3. Gdje god se ova Direktiva odnosi na euro, vrijednost konverzije u nacionalnu valutu koja se donosi od 31. prosinca svake godine jest ona od zadnjeg dana prethodnog listopada za koju su dostupne vrijednosti konverzije u odnosu na euro u svim valutama Zajednice.

GLAVA II.

POČETAK OBAVLJANJA POSLOVA REOSIGURANJA I ODOBRENJE ZA RAD DRUŠTVA ZA REOSIGURANJE

Članak 3.

Načelo odobrenja za rad

Početak obavljanja poslova reosiguranja podliježe prethodnom službenom odobrenju za rad.

Takvo odobrenje za rad od nadležnih tijela matične države članice traži:

- (a) društvo koje ima sjedište na državnom području te države;
- (b) društvo za reosiguranje koje nakon dobivanja odobrenja za rad proširuje svoje poslovanje na ostale poslove reosiguranja za koje nije dobilo odobrenje za rad.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 235, 23.9.2003., str. 10.).

⁽²⁾ Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti o tim vrijednosnim papirima (SL L 184, 6.7.2001., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

Članak 4.

Područje primjene odobrenja za rad

1. Odobrenje za rad na temelju članka 3. vrijedi za cijelu Zajednicu. Ono dozvoljava društvu za reosiguranje da tamo obavlja poslove, bilo na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.

2. Odobrenje za rad izdaje se za poslove neživotnog reosiguranja, poslove životnog reosiguranja ili sve vrste poslova reosiguranja, prema zahtjevu podnositelja.

Ono se razmatra uzimajući u obzir plan poslovanja koji se podnosi na temelju članka 6. točke (b) i članka 11. i ispunjenja uvjeta za odobrenje za rad od strane države članice od koje se takvo odobrenje za rad traži.

Članak 5.

Oblik društva za reosiguranje

1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje za koje se traži odobrenje za rad usvoji jedan od oblika navedenih u Prilogu I.

Društvo za reosiguranje također može usvojiti oblik Europskog društva (SE), kako je definirano u Uredbi (EZ) br. 2157/2001 ⁽¹⁾.

2. Države članice mogu, prema potrebi, osnovati društva u bilo kojem javno-pravnom obliku ako takvi subjekti imaju kao predmet svog poslovanja poslove reosiguranja pod uvjetima istovjetnim onima pod kojima posluju društva koja podliježu privatnom pravu.

Članak 6.

Uvjeti

Matična država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje za koje se traži odobrenje za rad:

- (a) ograniči predmet svog poslovanja na poslove reosiguranja i povezane poslove; ovaj uvjet može uključivati funkciju i djelatnosti holdinga u odnosu na djelatnosti financijskog sektora u smislu članka 2. točke 8. Direktive 2002/87/EZ;
- (b) podnese plan poslovanja u skladu s člankom 11.;
- (c) posjeduje minimalni jamstveni kapital propisan člankom 40. stavkom 2.;
- (d) učinkovito vode osobe dobrog ugleda s primjerenim stručnim kvalifikacijama ili iskustvom.

Članak 7.

Uska povezanost

1. Ako postoji uska povezanost između društva za reosiguranje i drugih fizičkih ili pravnih osoba, nadležna tijela izdaju odobrenje za rad samo ako ta povezanost ne sprečava učinkovito izvršavanje njihovih nadzornih funkcija.

2. Nadležna tijela odbijaju izdati odobrenje za rad ako zakoni i drugi propisi države koja nije članica, a koji se odnose na jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima je društvo za reosiguranje usko povezano, ili teškoće povezane s njihovim provođenjem, sprečavaju učinkovito izvršavanje njihovih nadzornih funkcija.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2157/2001 od 8. listopada 2001. o Statutu Europskog društva (SE) (SL L 294, 10.11.2001., str. 1.). Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 885/2004 (SL L 168, 1.5.2004., str. 1.).

3. Nadležna tijela zahtijevaju da im društva za reosiguranje dostave informacije koje su im potrebne za praćenje usklađenosti s uvjetima navedenim u stavku 1. na kontinuiranoj osnovi.

Članak 8.

Sjedište društva za reosiguranje

Države članice zahtijevaju da se sjedište društava za reosiguranje nalaze u istoj državi kao i njihova registrirana sjedišta.

Članak 9.

Uvjeti polica i rasponi premija

1. Ova Direktiva ne sprečava države članice da zadrže na snazi ili uvedu zakone i druge propise kojima se traži odobrenje osnivačkog akta i statuta i dostavljanje ostalih isprava potrebnih za redovno izvršavanje nadzora.

2. Međutim, država članica ne smije donijeti odredbe kojima se traži prethodno odobrenje ili sustavno obavješćavanje o općim i posebnim uvjetima police, rasponu premija i obrascima ili ostalim tiskanim ispravama koje društvo za reosiguranje namjerava koristiti u svom poslovanju s društvima cedentima ili retrocedentima.

Članak 10.

Gospodarski zahtjevi tržišta

Države članice ne smiju zahtijevati da se bilo koji zahtjev za izdavanje odobrenja za rad razmatra u svjetlu gospodarskih zahtjeva tržišta.

Članak 11.

Plan poslovanja

1. Plan poslovanja naveden u članku 6. točki (b) uključuje pojedinosti ili dokaze o:

- (a) vrsti rizika koje društvo za reosiguranje namjerava pokrivati;
- (b) vrsti ugovora o reosiguranju koje društvo za reosiguranje namjerava sklopiti s društvima cedentima;
- (c) vodećim načelima s obzirom na retrocesiju;

- (d) stavkama koje čine minimalni jamstveni kapital;
- (e) procjenama troškova uspostavljanja administrativnih usluga i organizacije kako bi se osiguralo poslovanje i financijska sredstva namijenjena za podmirivanje tih troškova.
2. Kao dodatak zahtjevima iz stavka 1., plan poslovanja za prve tri godine sadrži:
- (a) procjene troškova upravljanja koji nisu troškovi uspostavljanja, posebno tekućih općih troškova i provizija;
- (b) procjene premija ili doprinosa i šteta;
- (c) projekciju bilance;
- (d) procjene financijskih sredstava namijenjenih za pokriće osiguravateljnih obveza i granice solventnosti.

Članak 12.

Dioničari i članovi s kvalificiranim udjelima

Nadležna tijela matične države članice ne izdaju društvu odobrenje za rad da započne obavljanje poslova reosiguranja prije nego li su obaviještena o identitetu dioničara ili članova, izravnih ili neizravnih, bilo fizičkih ili pravnih osoba, koji imaju kvalificirane udjele u tom društvu te o iznosima tih udjela.

Ista tijela odbijaju izdati odobrenje za rad ako, uzimajući u obzir potrebu za osiguranjem upravljanja društvom za reosiguranje pažnjom dobrog stručnjaka, nisu zadovoljni kvalifikacijama dioničara ili članova.

Članak 13.

Odbijanje izdavanja odobrenja za rad

Svaka odluka o odbijanju izdavanja odobrenja za rad popraćena je preciznim razlozima za takvo odbijanje i priložuje se dotičnom društvu.

U slučaju svakog odbijanja izdavanja odobrenja za rad, svaka država članica osigurava pravo obraćanja sudovima, na temelju članka 53.

Isto će se osigurati s obzirom na slučajeve gdje nadležna tijela nisu obradila zahtjev za izdavanjem odobrenja za rad nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma njegovog primitka.

Članak 14.

Prethodno savjetovanje s nadležnim tijelima drugih država članica

1. Treba se savjetovati s nadležnim tijelima druge uključene države članice prije izdavanja odobrenja za rad društvu za reosiguranje koje je:

- (a) društvo kći društva za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili
- (c) pod kontrolom iste osobe, bilo fizičke ili pravne, koja kontrolira društvo za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici.

2. Treba se savjetovati s nadležnim tijelom uključene države članice, koje je odgovorno za nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društava, prije izdavanja odobrenja za rad društvu za reosiguranje koje je:

- (a) društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (c) pod kontrolom iste osobe, bilo fizičke ili pravne, koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici.

3. Odgovarajuća nadležna tijela navedena u stavcima 1. i 2. posebno se međusobno savjetuju kada procjenjuju prikladnost dioničara i članova te ugled i iskustvo direktora uključenih u rukovodstvo drugog subjekta iste grupe. Ona obavješćuju jedno drugo o bilo kojim informacijama koje se odnose na prikladnost dioničara i članova te ugled i iskustvo direktora koje su od značaja drugim uključenim nadležnim tijelima za izdavanje odobrenja za rad kao i za kontinuiranu procjenu usklađenosti s uvjetima poslovanja.

GLAVA III.

UVJETI KOJIMA SE UREĐUJE OBAVLJANJE POSLOVA REOSIGURANJA

POGLAVLJE I.

Članak 16.

Načela i metode financijskog nadzora

Nadzor podružnica s poslovnim nastanom u drugoj državi članici

Odjeljak 1.

Nadležna tijela i opća pravila

Država članica u kojoj se nalazi podružnica osigurava da, ako društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici obavlja svoje poslovanje putem podružnice, nadležna tijela matične države članice mogu, nakon što najprije obavijeste nadležna tijela države članice u kojoj se nalazi podružnica, sama ili uz posredovanje osoba koje ona imenuju u tu svrhu, obaviti izravnu provjeru informacija potrebnih kako bi se osigurao financijski nadzor društva. Tijela države članice u kojoj se nalazi podružnica mogu sudjelovati u takvoj provjeri.

Članak 15.

Nadležna tijela i predmet nadzora

Članak 17.

1. Financijski nadzor društva za reosiguranje, uključujući i poslovanje koje obavlja ili putem podružnica ili na temelju slobode pružanja usluga, isključiva je odgovornost matične države članice.

Računovodstvene i statističke informacije te informacije za potrebe nadzora: nadzorne ovlasti

Ako nadležna tijela države članice domaćina imaju razloga smatrati da poslovi društva za reosiguranje mogu utjecati na njegovu financijsku stabilnost, ona obavješćuju nadležna tijela matične države članice društva za reosiguranje. Potonja tijela određuju poštuje li društvo za reosiguranje pravila nadzora predviđena ovom Direktivom.

1. Svaka država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje koje ima sjedište na njezinu državnom području sastavlja godišnje financijske izvještaje o svom financijskom položaju i svojoj solventnosti koji obuhvaćaju sve vrste poslova.

2. Financijski nadzor na temelju stavka 1. uključuje provjeru, s obzirom na cjelokupno poslovanje društva za reosiguranje, stanja njegove solventnosti, oblikovanja tehničkih pričuva i imovine za njihovo pokriće u skladu s predviđenim pravilima ili praksom koje se pridržavaju u matičnoj državi članici na temelju odredbi donesenih na razini Zajednice.

2. Države članice zahtijevaju da društva za reosiguranje koja imaju sjedište na njihovu državnom području periodično iskazuju prihode, zajedno sa statističkim ispravama, koji su potrebni u svrhu nadzora. Nadležna tijela jedno drugom dostavljaju sve isprave i informacije koje su korisne u svrhu nadzora.

3. Matična država članica društva za reosiguranje ne odbija ugovor o retrocesiji sklopljen između tog društva za reosiguranje i društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili društva za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s direktivama 73/239/EEZ ili 2002/83/EZ, iz razloga izravno povezanih s financijskom stabilnošću dotičnog društva za reosiguranje ili dotičnog društva za osiguranje.

3. Svaka država članica poduzima sve potrebne mjere kako bi osigurala da nadležna tijela imaju ovlasti i sredstva neophodne za nadzor poslovanja društava za reosiguranje koja imaju sjedište na njihovu državnom području, uključujući i poslovanje koje se obavlja izvan tih područja.

4. Nadležna tijela matične države članice zahtijevaju da svako društvo za reosiguranje ima odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke te odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole.

4. Nadležnim tijelima posebno treba omogućiti:

(a) da postave detaljne upite u vezi s položajem društva za reosiguranje i njegovog cjelokupnog poslovanja, *inter alia*, sakupljanjem informacija ili traženjem podnošenja isprava u vezi s obavljanjem poslova reosiguranja i retrocesije te provedbom izravne provjere u prostorijama društva za reosiguranje;

(b) da poduzmu bilo koje mjere s obzirom na društvo za reosiguranje, njegove direktore ili rukovoditelje ili osobe koje ga kontroliraju, a koje su prikladne i potrebne kako bi se osiguralo da to društvo za reosiguranje nastavi poslovati u skladu sa zakonima i drugim propisima s kojima to društvo za reosiguranje mora biti usklađeno u svakoj državi članici;

(c) da osiguraju da se te mjere, ako to bude potrebno, izvršavaju prisilno i, gdje je to prikladno, sudskim putem.

Države članice također mogu osigurati da nadležna tijela dobiju sve informacije u vezi s ugovorima koje imaju posrednici.

Članak 18.

Prijenos portfelja

Pod uvjetima predviđenim nacionalnim pravom, svaka država članica daje odobrenje društvima za reosiguranje sa sjedištem na svom državnom području da prenesu sav ili dio svojih portfelja ugovora, uključujući i one zaključene na temelju prava poslovnog nastana ili na temelju slobode pružanja usluga, na društvo preuzimatelja s poslovnim nastanom unutar Zajednice, ako nadležna tijela matične države članice takvog društva preuzimatelja potvrde da, nakon uzimanja prijenosa u obzir, potonji posjeduje potrebnu granicu solventnosti navedenu u poglavlju 3.

Odjeljak 2.

Kvalificirani udjeli

Članak 19.

Stjecanja

Države članice zahtijevaju da svaka fizička ili pravna osoba koja namjerava držati, izravno ili neizravno, kvalificirani udjel u društvu za reosiguranje, najprije dostavi obavijest nadležnim tijelima matične države članice, navodeći visinu udjela kojeg namjerava steći. Ta osoba mora također dostaviti obavijest nadležnim tijelima matične države članice ako namjerava povećati svoj kvalificirani udjel tako da bi postotak prava glasa ili kapitala kojeg drži dosegao ili premašio 20 %, 33 % ili 50 %, odnosno tako da bi to društvo za reosiguranje postalo njezino društvo kći.

Nadležna tijela matične države članice imaju rok od tri mjeseca od datuma obavijesti propisane u prvom stavku da se suprotstave takvom planu ako, s obzirom na potrebu osiguranja

upravljanja dotičnim društvom za osiguranje pažnjom dobrog stručnjaka, nisu zadovoljna s kvalifikacijama osobe navedene u prvom stavku. Ako se ne suprotstave dotičnom planu, mogu utvrditi maksimalno razdoblje za njegovu provedbu.

Članak 20.

Stjecanja od strane financijskih društava

Ako je stjecatelj udjela iz članka 19. društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, kreditna institucija ili investicijsko društvo koji su dobili odobrenje za rad u drugoj državi članici ili matično društvo takvog subjekta ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira takav subjekt te ako bi, kao rezultat takvog stjecanja, društvo u kojemu stjecatelj namjerava steći takav udjel postalo društvo kći ili podlijevalo kontroli stjecatelja, procjena stjecanja mora podlijevati prethodnom savjetovanju navedenom u članku 14.

Članak 21.

Otpuštanja

Države članice zahtijevaju da bilo koja fizička ili pravna osoba koja namjerava otpustiti, izravno ili neizravno, kvalificirani udjel u društvu za reosiguranje, najprije dostavi obavijest nadležnim tijelima matične države članice, navodeći visinu udjela kojeg namjerava otpustiti.

Takva osoba također dostavlja obavijest nadležnim tijelima matične države članice ako namjerava smanjiti svoj kvalificirani udjel tako da bi postotak prava glasa ili kapitala kojeg drži pao ispod 20 %, 33 % ili 50 %, odnosno tako da bi to društvo za reosiguranje prestalo biti njezino društvo kći.

Članak 22.

Informacije društva za reosiguranje nadležnim tijelima

Čim toga postanu svjesna, društva za reosiguranje obavještavaju nadležna tijela svojih matičnih država članica o svim stjecanjima ili otpuštanjima udjela u njihovu kapitalu koja uzrokuju da udjeli premaše ili padnu ispod bilo kojeg od pragova navedenih u člancima 19. i 21.

Također, najmanje jednom godišnje, ona ih obavještavaju o imenima dioničara i članova koji posjeduju kvalificirane udjele te o visini takvih udjela kako su prikazane, na primjer, u

informacijama primljenim na godišnjim glavnim skupštinama dioničara ili članova ili kao rezultat usklađenosti s propisima koji se odnose na društva koja kotiraju na burzama.

Članak 23.

Kvalificirani udjeli: ovlasti nadležnih tijela

Države članice zahtijevaju da, kada je vjerojatno da utjecaj koji ostvaruju osobe navedene u članku 19. djeluje protivno upravljanju društvom za reosiguranje pažnjom dobrog stručnjaka, nadležna tijela matične države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi okončale takvu situaciju. Takve se mjere mogu sastojati od, na primjer, zabrana, sankcija protiv direktora i rukovoditelja ili ograničavanja ostvarivanja prava glasa iz udjela koje drže dotični dioničari ili članovi.

Slične se mjere primjenjuju na fizičke ili pravne osobe koje se ne pridržavaju obveze da dostave prethodne informacije uvedene na temelju članka 19. Ako je udjel stečen unatoč protivljenju nadležnih tijela, države članice, bez obzira na bilo koje druge sankcije koje se trebaju donijeti, osiguravaju bilo ograničavanje pripadajućih prava glasa, bilo ništavost danih glasova ili mogućnost njihovog poništenja.

Odjeljak 3.

Poslovna tajna i razmjena informacija

Članak 24.

Obveza

1. Države članice osiguravaju da sve osobe koje rade ili koje su radile za nadležna tijela, kao i revizori i stručnjaci koji postupaju u ime nadležnih tijela, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne.

Temeljem te obveze, a ne dovodeći u pitanje slučajeve obuhvaćene kaznenim pravom, povjerljive informacije koje su saznali tijekom obavljanja svojih dužnosti ne smiju otkriti bilo kojoj osobi ili tijelu, osim u sažetom ili općenitom obliku na način da se ne može identificirati pojedinačno društvo za reosiguranje.

2. Međutim, u slučaju stečaja ili prisilne likvidacije društva za reosiguranje, povjerljive informacije koje se ne odnose na treće osobe koje su uključene u pokušaje spašavanja tog društva, mogu se otkriti u sudskim postupcima koji se bave građanskim ili trgovinskim pitanjima.

Članak 25.

Razmjena informacija između nadležnih tijela država članica

Članak 24. ne sprečava nadležna tijela različitih država članica da razmjenjuju informacije u skladu s direktivama koje se primjenjuju na društva za reosiguranje. Takve informacije podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne predviđenoj člankom 24.

Članak 26.

Sporazumi o suradnji s trećim zemljama

Države članice mogu zaključiti sporazume o suradnji koji osiguravaju razmjenu informacija s nadležnim tijelima trećih zemalja ili s tijelima ili osobama iz trećih zemalja kako je to definirano člankom 28. stavcima 1. i 2., samo ako otkrivene informacije podliježu odredbama o obvezi čuvanja poslovne tajne koje su barem jednake onima navedenima u ovom odjeljku. Takva je razmjena informacija namijenjena za obavljanje nadzorne zadaće spomenutih tijela ili osoba.

Ako informacije potječu iz druge države članice, one se smiju otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih dostavila i, prema potrebi, isključivo u svrhu u koju su ta tijela dala svoju suglasnost.

Članak 27.

Korištenje povjerljivih informacija

Nadležna tijela koja primaju povjerljive informacije na temelju članka 24. i 25. mogu ih koristiti isključivo pri izvršavanju svojih dužnosti, i to:

- (a) za provjeru jesu li uvjeti koji uređuju početak obavljanja poslova reosiguranja ispunjeni i za lakše praćenje obavljanja tih poslova, posebno s obzirom na praćenje tehničkih pričuva, granica solventnosti, administrativnih i računovodstvenih postupaka i mehanizama unutarnje kontrole;
- (b) za izricanje sankcija;
- (c) u upravnim žalbama protiv odluka nadležnih tijela; ili

- (d) u sudskim postupcima pokrenutim na temelju članka 53. ili na temelju posebnih odredbi predviđenih ovom Direktivom i ostalim direktivama donesenim na području društava za osiguranje i reosiguranje.

Članak 28.

Razmjena informacija s drugim tijelima

1. Članci 24. i 27. ne sprečavaju razmjenu informacija unutar države članice, ako postoje dva ili više nadležnih tijela u istoj državi članici, ili između nadležnih tijela država članica i:

- (a) tijela odgovornih za nadzor kreditnih institucija i drugih financijskih organizacija i tijela odgovornih za nadzor financijskih tržišta;
- (b) osoba uključenih u likvidaciju i stečaj društava za osiguranje i reosiguranje i druge slične postupke; i
- (c) osoba odgovornih za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje i drugih financijskih institucija;

u okviru izvršavanja njihovih nadzornih funkcija, ili otkrivanje informacija osobama koje vode postupke prisilne likvidacije ili jamstvene programe, a koje su potrebne za izvršavanje njihovih dužnosti. Informacije koje ta tijela ili osobe prime podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne predviđenoj u članku 24.

2. Bez obzira na članke od 24. do 27. države članice mogu odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i:

- (a) tijela odgovornih za nadziranje osoba uključenih u likvidaciju ili stečaj društava za osiguranje ili reosiguranje i druge slične postupke; ili
- (b) tijela odgovornih za nadziranje osoba koje su zadužene za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje ili reosiguranje, kreditnih institucija, investicijskih društava i drugih financijskih institucija; ili
- (c) neovisnih aktura društava za osiguranje ili reosiguranje koji na temelju zakona provode nadzor tih društava i institucija odgovornih za nadziranje tih aktura.

Države članice koje iskoriste mogućnost propisanu u prvom podstavku zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

- (a) ta razmjena informacija jest u svrhu provedbe nadzora na temelju zakona ili nadziranja navedenih u prvom podstavku;
- (b) informacije primljene u tom kontekstu podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne uvedenoj u članku 24.;
- (c) ako informacije potječu iz druge države članice, one se smiju otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih dostavila i, prema potrebi, isključivo u svrhu u koju su ta tijela dala svoju suglasnost.

Države članice priopćavaju Komisiji i drugim državama članicama imena tijela i osoba koji mogu primati informacije na temelju ovog stavka.

3. Bez obzira na članke od 24. do 27. države članice mogu, s ciljem jačanja stabilnosti financijskog sustava i očuvanja njegove cjelovitosti, odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i tijela ili osoba odgovornih na temelju zakona za otkrivanje i istraživanje kršenja propisa kojima se uređuje pravo društava.

Države članice koje iskoriste mogućnost propisanu u prvom podstavku zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

- (a) informacije služe u svrhu izvršavanja zadaće navedene u prvom podstavku;
- (b) informacije primljene u tom kontekstu podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne uvedenoj u članku 24.;
- (c) ako informacije potječu iz druge države članice, one se smiju otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih dostavila i, prema potrebi, isključivo u svrhu za koju su ta tijela dala svoju suglasnost.

Kada u nekoj državi članici tijela ili osobe navedeni u prvom podstavku obavljaju svoju zadaću otkrivanja ili istraživanja uz pomoć posebno osposobljenih osoba imenovanih u tu svrhu, a koje nisu zaposlene u javnom sektoru, mogućnost razmjene informacija propisana u prvom podstavku može biti proširena na takve osobe pod uvjetima utvrđenim u drugom podstavku.

S ciljem provedbe točke (c) drugog podstavka, tijela ili osobe navedeni u prvom podstavku priopćavaju nadležnim tijelima koja su dostavila informacije imena i točne odgovornosti osoba kojima se one šalju.

Države članice priopćavaju Komisiji i drugim državama članicama imena tijela ili osoba koji mogu primiti informacije na temelju ovog stavka.

Članak 29.

Prijenos informacija središnjim bankama i monetarnim institucijama

Ovaj odjeljak ne sprečava nadležno tijelo da središnjim bankama i drugim institucijama sa sličnom funkcijom koje predstavljaju monetarnu vlast, te prema potrebi ostalim javnim tijelima odgovornim za nadzor platnih sustava, prenese informacije namijenjene za izvršavanje njihovih zadaća. On također ne sprečava takva tijela ili institucije da priopćavaju nadležnim tijelima one informacije koje ova mogu trebati u smislu članka 27.

Informacije primljene u tom kontekstu podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne uvedenoj u ovom odjeljku.

Članak 30.

Objavljivanje informacija tijelima državne uprave odgovornim za financijsko zakonodavstvo

Bez obzira na članke 24. i 27., države članice mogu na temelju odredbi predviđenih zakonom odobriti otkrivanje određenih informacija drugim tijelima njihove središnje državne uprave odgovornim za zakonodavstvo o nadzoru kreditnih institucija, financijskih institucija, investicijskih usluga te društava za osiguranje ili reosiguranje i inspektorima koji postupaju u ime tih tijela.

Međutim, takvo se otkrivanje može izvršiti samo gdje je to potrebno zbog nadzora.

Države članice pak osiguravaju da informacije primljene na temelju članka 25. i članka 28. stavka 1. te one dobivene tijekom izravne provjere navedene u članku 16., nikada ne

smiju biti otkrivene u slučajevima navedenim u ovom članku osim uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su dostavila informacije ili nadležnih tijela države članice u kojoj je izvršena takva izravna provjera.

Odjeljak 4.

Dužnosti revizora

Članak 31.

Dužnosti revizora

1. Države članice osiguravaju da je barem svaka osoba, koja je ovlaštena u skladu s Direktivom 84/253/EEZ ⁽¹⁾ i koja u društvima za reosiguranje izvršava zadaću opisanu u članku 51. Direktive 78/60/EEZ ⁽²⁾, članku 37. Direktive 83/349/EEZ ili članku 31. Direktive 85/611/EEZ ⁽³⁾ ili bilo koju drugu zakonom propisanu zadaću, dužna bez odgode prijaviti nadležnim tijelima svaku činjenicu ili odluku koja se odnosi na to društvo, a o kojoj je dobila saznanja tijekom izvršavanja te zadaće, koja može:

- (a) predstavljati kršenje materijalnih odredbi zakona i drugih propisa koji uređuju uvjete za izdavanje odobrenja za rad ili koji posebno uređuju obavljanje poslova društava za osiguranje ili reosiguranje, ili
- (b) utjecati na trajno poslovanje društva za reosiguranje, ili
- (c) dovesti do odbijanja potvrđivanja financijskih izvještaja ili do izražavanja revizorskog mišljenja s rezervom.

Ta je osoba također dužna prijaviti svaku činjenicu i odluku o kojoj je dobila saznanje tijekom izvršavanja zadaće kako je opisano u prvom podstavku u društvu koje je usko povezano, kao rezultat odnosa kontrole, s društvom za reosiguranje u kojem izvršava gore spomenutu zadaću.

⁽¹⁾ Osmo Direktiva Vijeća 84/253/EEZ od 10. travnja 1984. koja se temelji na članku 54. stavku 3. točki (g) Ugovora o potvrđivanju osoba odgovornih za provođenje zakonskih revizija računovodstvenih dokumenata (SL L 126, 12.5.1984., str. 20.).

⁽²⁾ Četvrta Direktiva Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (SL L 222, 14.8.1978., str. 11.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/51/EZ.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, 31.12.1985., str. 3.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

2. Otkrivanje bilo koje relevantne činjenice ili odluke navedene u stavku 1. ovog članka nadležnim tijelima, od strane osoba ovlaštenih u skladu s Direktivom 84/253/EEZ, ne predstavlja povredu bilo kojega ograničenja o otkrivanju informacija nametnutog ugovorom ili bilo kojim zakonom ili drugim propisima te ne izlaže takve osobe odgovornosti bilo koje vrste.

POGLAVLJE 2.

Pravila koja se odnose na tehničke pričuve

Članak 32.

Oblikovanje tehničkih pričuva

1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje oblikuje odgovarajuće tehničke pričuve u odnosu na njegovo cjelokupno poslovanje.

Iznos takvih tehničkih pričuva određuje se u skladu s pravilima utvrđenim u Direktivi 91/674/EEZ. Prema potrebi, matična država članica može propisati detaljnija pravila u skladu s člankom 20. Direktive 2002/83/EZ.

2. Države članice ne zadržavaju niti uvode sustav bruto pričuva koji zahtijeva zalaganje imovine za pokriće prijenosne premije i pričuve šteta, ako je reosiguratelj društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivama 73/239/EEZ ili 2002/83/EEZ.

3. Kada matična država članica dozvoli da se za pokriće tehničkih pričuva koriste potraživanja od reosiguravatelja koji nisu dobili odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili društava za osiguranje koja nisu dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivama 73/239/EEZ ili 2002/83/EZ, ona utvrđuje uvjete za prihvatanje tih potraživanja.

Članak 33.

Pričuve za kolebanje šteta

1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje, koje reosigurava rizike uključene u vrstu osiguranja 14 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, oblikuje pričuve za kolebanje šteta u svrhu izravnjanja bilo kakvog tehničkog manjka ili iznadprosječnog omjera odštetnih zahtjeva koji proizlaze iz te vrste osiguranja u bilo kojoj poslovnoj godini.

2. Pričuva za kolebanje šteta za reosiguranje kredita izračunava se u skladu s pravilima koje propisuje matična država članica u skladu s jednom od četiri metode, navedene u točki D Priloga Direktivi 73/239/EEZ, koje se smatraju istovjetnima.

3. Matična država članica može izuzeti društva za reosiguranje od obveze da oblikuju pričuve za kolebanje šteta za reosiguranje poslova osiguranja kredita, ako su premije ili doprinosi primljeni u odnosu na reosiguranje osiguranja kredita manji od 4 % ukupnih primljenih premija ili doprinosa i manji od 2 500 000 EUR.

4. Matična država članica može zahtijevati da svako društvo za reosiguranje oblikuje pričuve za kolebanje šteta za vrste rizika koji nije reosiguranje kredita. Pričuve za kolebanje šteta izračunavaju se prema pravilima koje propisuje matična država članica.

Članak 34.

Imovina za pokriće tehničkih pričuva

1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje ulaže imovinu za pokriće tehničkih pričuva i pričuva za kolebanje šteta iz članka 33. u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) imovina uzima u obzir vrstu poslova koju obavlja društvo za reosiguranje, posebno vrstu, iznos i trajanje očekivanih isplata šteta, na takav način da osigura dostatnost, likvidnost, sigurnost, kvalitetu, profitabilnost i usklađenost svojih ulaganja;
- (b) društvo za reosiguranje osigurava diversifikaciju i odgovarajući raspon imovine te omogućava društvu da primjerenom odgovori na promjenjive gospodarske okolnosti, posebno razvoj financijskih tržišta i tržišta nekretnina ili velike katastrofe. Društvo procjenjuje utjecaj izvanrednih tržišnih okolnosti na svoju imovinu i diversificira imovinu na takav način da smanji takav utjecaj;
- (c) ulaganje u imovinu koja nije uvrštena za trgovanje na uređenom financijskom tržištu u svakom se slučaju održava na razboritoj razini;
- (d) ulaganje u izvedene financijske instrumente moguće je u onoj mjeri u kojoj oni doprinose smanjenju rizika ulaganja ili omogućavaju učinkovito upravljanje portfeljem. Oni se vrednuju po načelu opreznosti, uzimajući u obzir temeljnu imovinu, te uključuju u vrednovanje imovine te institucije. Institucija također izbjegava prekomjernu izloženost riziku druge ugovorne strane i drugim poslovima s izvedenicama;

- (e) imovina se pravilno diversificira na takav način da se izbjegne prekomjerno oslanjanje na neku određenu imovinu, izdavatelja ili grupu društava i akumuliranje rizika u portfelju kao cjelini. Ulaganje u imovinu izdanu od strane istog izdavatelja ili više izdavatelja koji pripadaju istoj grupi ne smije izlagati društvo prekomjernom koncentracijskom riziku.

Države članice mogu odlučiti da ne primjenjuju zahtjeve navedene u točki (e) na ulaganje u državne obveznice.

2. Države članice ne smiju zahtijevati da društva za reosiguranje koja se nalaze na njihovu državnom području ulažu u određene kategorije imovine.

3. Države članice ne uvjetuju odluke o ulaganju društva za reosiguranje koje se nalazi na njihovu državnom području ili njegova upravitelja portfeljem, bilo kakvim prethodnim odobrenjem ili zahtjevima za sustavnim obavještanjem.

4. Bez obzira na stavke od 1. do 3. matična država članica može, za svako društvo za reosiguranje čije se sjedište nalazi na njezinu državnom području propisati sljedeća kvantitativna pravila, pod uvjetom da su opravdana načelom razboritosti:

- (a) ulaganja bruto tehničkih pričuva u valute različite od onih u kojima su oblikovane tehničke pričuve, trebaju biti ograničena na 30 %;
- (b) ulaganja bruto tehničkih pričuva u dionice i druge prenosive vrijednosne papire koji se tretiraju kao dionice, obveznice i dužničke vrijednosne papire koji nisu uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu, trebaju biti ograničena na 30 %;
- (c) matična država članica može zahtijevati da svako društvo za reosiguranje ne ulaže više od 5 % svojih bruto tehničkih pričuva u dionice i druge prenosive vrijednosne papire koji se tretiraju kao dionice, obveznice, dužničke vrijednosne papire i druge instrumente tržišta novca i tržišta kapitala istog izdavatelja i ne više od 10 % svojih bruto tehničkih pričuva u dionice i druge prenosive vrijednosne papire koji se tretiraju kao dionice, obveznice, dužničke vrijednosne papire i druge instrumente tržišta novca i tržišta kapitala više izdavatelja koji su članovi iste grupe.

5. Osim toga, matična država članica propisuje detaljnija pravila postavljajući uvjete za korištenje nepodmirenih iznosa subjekta posebne namjene kao imovine za pokriće tehničkih pričuva na temelju ovog članka.

POGLAVLJE 3.

Pravila koja se odnose na granicu solventnosti i na jamstveni kapital

Odjeljak 1.

Raspoloživa granica solventnosti

Članak 35.

Opće pravilo

Svaka država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje čije se sjedište nalazi na njezinu državnom području ima odgovarajuću raspoloživu granicu solventnosti u odnosu na cjelokupno poslovanje, a koja je u svakom trenutku barem jednaka zahtjevima iz ove Direktive.

Članak 36.

Prihvatljive stavke

1. Raspoloživa granica solventnosti sastoji se od imovine društva za reosiguranje neopterećene bilo kojim budućim obvezama, umanjene za nematerijalnu imovinu, uključujući:

- (a) uplaćeni temeljni kapital ili, u slučaju društva za uzajamno reosiguranje, stvarni temeljni kapital uvećan za sredstva na računima članova koja ispunjavaju sljedeće uvjete:
- i. osnivački akt i statut određuju da se isplate s računa članova mogu vršiti samo ako to ne uzrokuje smanjenje raspoložive granice solventnosti ispod potrebne razine ili ako su nakon završetka postupka likvidacije društva podmirene sve obveze društva;
 - ii. u vezi s isplatama navedenima u podtočki i. zbog koji nisu pojedinačni prestanak članstva, osnivački akt i statut određuju da nadležna tijela moraju biti obaviještena najmanje mjesec dana unaprijed i da u tom razdoblju mogu zabraniti isplate;

- iii. odgovarajuće odredbe osnivačkog akta i statuta mogu se izmijeniti tek nakon što nadležna tijela izjave da se ne protive izmjenama, ne dovodeći u pitanje uvjete navedene u podtočkama i. i ii.;
- (b) zakonske i ostale rezerve koje se ne odnose na osiguravateljne obveze niti su klasificirane kao pričuva za kolebanje šteta;
- (c) prenesenu dobit ili gubitak nakon odbitka dividendi koje se isplaćuju.
- iv. kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavaka 1. i 5. Direktive 2000/12/EZ;
- v. investicijskim društvima i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 93/22/EEZ ⁽¹⁾ i članka 2. stavaka 4. i 7. Direktive 93/6/EEZ ⁽²⁾;
- (b) svaku od sljedećih stavki koju društvo za reosiguranje drži s obzirom na subjekte definirane u točki (a) u kojima sudjeluje:

2. Raspoloživa granica solventnosti umanjuje se za iznos vlastitih dionica koje izravno drži društvo za reosiguranje.

Za ona društva za reosiguranje koja diskontiraju ili smanjuju svoje neživotne tehničke pričuve za pričuve šteta kako bi uzela u obzir prihode od ulaganja kako je dozvoljeno člankom 60. stavkom 1. točkom (g) Direktive 91/674/EEZ, raspoloživa granica solventnosti umanjuje se za razliku između nediskontiranih tehničkih pričuva ili tehničkih pričuva prije odbitaka, kako je objavljeno u bilješkama uz financijske izvještaje, i diskontiranih ili tehničkih pričuva nakon odbitaka. Ta se prilagodba izvršava za sve rizike navedene u točki A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, osim za rizike navedene pod vrstama osiguranja 1 i 2 točke A tog Priloga. Za ostale vrste osiguranja navedene u točki A tog Priloga nije potrebno vršiti prilagodbu s obzirom na diskontiranje anuiteta uključenih u tehničke pričuve.

Uz odbitke iz prvog i drugog podstavka raspoloživa granica solventnosti umanjuje se za sljedeće stavke:

- (a) sudjelovanje društva za reosiguranje u sljedećim subjektima:
 - i. društvima za osiguranje u smislu članka 6. Direktive 73/239/EEZ, članka 4. Direktive 2002/83/EZ ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ;
 - ii. društvima za reosiguranje u smislu članka 3. ove Direktive ili društvima za reosiguranje država koje nisu članice u smislu članka 1. točke (1) Direktive 98/78/EZ;
 - iii. osiguravateljnima u smislu članka 1. točke i. Direktive 98/78/EZ;

- i. instrumente navedene u stavku 4.;
- ii. instrumente navedene u članku 27. stavku 3. Direktive 2002/83/EZ;
- iii. podređene financijske instrumente navedene u članku 35. i članku 36. stavku 3. Direktive 2000/12/EZ.

Ako se udjeli druge kreditne institucije, investicijskog društva, financijske institucije, društva za osiguranje ili reosiguranje ili osiguravateljnog holdinga drže privremeno radi pružanja financijske pomoći u svrhu preustroja i spašavanja tog subjekta, nadležno tijelo može predvidjeti izuzeće od odredbi o odbicima navedenim pod točkama (a) i (b) trećeg podstavka.

Kao druga mogućnost za odbitak stavki navedenih pod točkama (a) i (b) trećeg podstavka koje društvo za reosiguranje drži u kreditnim institucijama, investicijskim društvima i financijskim institucijama, države članice mogu dozvoliti svojim društvima za reosiguranje da primijene, *mutatis mutandis*, 1., 2. ili 3. metodu Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ. Prva metoda (Računovodstvena konsolidacija) primjenjuje se samo ako je nadležno tijelo uvjeren da je razina integriranog upravljanja i unutarnje kontrole u vezi sa subjektima koje bi bili uključeni u opseg konsolidacije zadovoljavajuća. Odabrana metoda dosljedno se primjenjuje tijekom vremena.

Države članice mogu propisati da za izračun granice solventnosti, kako je predviđen ovom Direktivom, društva za reosiguranje koja podliježu dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 98/78/EZ, ili dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 2002/87/EZ, ne trebaju odbijati stavke navedene u

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (SL L 141, 11.6.1993., str. 27.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/6/EEZ od 15. ožujka 1993. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (SL L 141, 11.6.1993., str. 1.). Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

točkama (a) i (b) trećeg podstavka koje drže u kreditnim institucijama, investicijskim društvima, financijskim institucijama, društvima za osiguranje ili reosiguranje ili osiguravateljskim holdinzima koji su obuhvaćeni dodatnim nadzorom.

U svrhe odbitka sudjelovanja navedenih u ovom stavku, sudjelovanje znači sudjelovanje u smislu članka 1. točke (f) Direktive 98/78/EZ.

3. Raspoloživa granica solventnosti također se može sastojati od:

- (a) kumulativnih povlaštenih dionica i podređenih financijskih instrumenata u iznosu do 50 % raspoložive granice solventnosti ili potrebne granice solventnosti, ovisno o tome koja je niža, od čega podređeni financijski instrumenti s određenim dospijanjem ili kumulativne povlaštene dionice s određenim dospijanjem ne iznose više od 25 %, pod uvjetom da u slučaju stečaja ili likvidacije društva za reosiguranje postoje obvezujući sporazumi prema kojima su podređeni financijski instrumenti ili povlaštene dionice rangirani iza potraživanja svih ostalih vjerovnika i ne isplaćuju se dok se ne podmire sve druge nepodmirene obveze u tom trenutku.

Podređeni financijski instrumenti također ispunjavaju sljedeće uvjete:

- i. u obzir se mogu uzeti samo u cijelosti uplaćena sredstva;
- ii. za instrumente s određenim rokom dospijanja, izvorni rok dospijanja mora biti barem pet godina. Najkasnije godinu dana prije roka dospijanja, društvo za reosiguranje podnosi nadležnim tijelima na odobrenje plan koji pokazuje kako će se raspoloživa granica solventnosti održavati na, ili dovesti do, potrebne razine u trenutku dospijanja, osim ako vrijednost do koje se instrumenti mogu uvrstiti kao sastavni dio raspoložive granice solventnosti nije postupno umanjivana barem tijekom pet zadnjih godina prije njihovog dospijanja. Nadležna tijela mogu odobriti prijevremenu isplatu takvih instrumenata pod uvjetom da zahtjev podnese društvo za reosiguranje koje ih je izdalo te da raspoloživa granica solventnosti neće pasti ispod potrebne razine;
- iii. instrumenti s neodređenim rokom dospijanja isplaćuju se samo uz uvjet prethodne obavijesti od pet godina, osim ako se ti instrumenti više ne smatraju sastavnim dijelom raspoložive granice solventnosti ili ako je za prijevremenu isplatu potrebna izričita prethodna suglasnost nadležnih tijela. U posljednjem slučaju, društvo za reosiguranje obavješćuje nadležna tijela najmanje šest mjeseci prije datuma predložene isplate,

navodeći raspoloživu granicu solventnosti i potrebnu granicu solventnosti prije i nakon isplate. Nadležna tijela odobravaju isplatu samo ako raspoloživa granica solventnosti društva za reosiguranje neće pasti ispod potrebne razine;

- iv. kreditni sporazum ne uključuje nikakvu klauzulu koja propisuje da u određenim okolnostima, osim u slučaju likvidacije društva za reosiguranje, instrument dospijeva na naplatu prije ugovorenog roka dospijanja;
 - v. kreditni sporazum se može izmijeniti tek nakon što nadležna tijela izjave da se ne protive izmjenama;
- (b) vrijednosnih papira s neodređenim rokom dospijanja i drugih instrumenata, uključujući kumulativne povlaštene dionice osim onih navedenih u točki (a), do 50 % raspoložive granice solventnosti ili potrebne granice solventnosti, ovisno o tome koja je niža, za ukupni iznos takvih vrijednosnih papira i podređenih financijskih instrumenata navedenih u točki (a), pod uvjetom da ispunjavaju sljedeće:
- i. ne mogu biti otplaćeni na zahtjev donositelja ili bez prethodne suglasnosti nadležnog tijela;
 - ii. ugovor o izdavanju omogućava društvu za reosiguranje odgodu plaćanja kamate na zajam;
 - iii. potraživanja zajmodavca od društva za reosiguranje rangiraju se u potpunosti iza potraživanja svih nepodređenih vjerovnika;
 - iv. dokumenti kojima se uređuje izdavanje vrijednosnih papira predviđaju mogućnost korištenja glavnice i neplaćenih kamata za pokriće gubitaka i istodobno omogućuju društvu za reosiguranje nastavak poslovanja;
 - v. u obzir se mogu uzeti samo u cijelosti uplaćena sredstva.
4. Nakon što društvo za reosiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice te uz suglasnost tog nadležnog tijela, raspoloživa granica solventnosti također se može sastojati od:
- (a) jedne polovice neuplaćenog temeljnog kapitala, kada uplaćeni dio iznosi do 25 % tog temeljnog kapitala, do 50 % raspoložive granice solventnosti ili potrebne granice solventnosti, ovisno o tome koja je niža;

(b) u slučaju društva za uzajamno osiguranje ili društva koje djeluje po načelu uzajamnosti s promjenjivim doprinosima koje obavlja poslove neživotnog osiguranja, svih potraživanja koje ono u okviru poslovne godine ima od svojih članova s osnove zahtjeva za dodatnim doprinosima, do iznosa od jedne polovice razlike između maksimalnih doprinosa i doprinosa za koje je stvarno podnesen zahtjev, te podložno ograničenju od 50 % raspoložive granice solventnosti ili potrebne granice solventnosti, ovisno o tome koja je niža.

(c) bilo kakvih skrivenih neto rezervi koje proizlaze iz vrednovanja imovine, u onoj mjeri u kojoj te skrivene neto rezerve nisu iznimne prirode.

5. K tomu, s obzirom na poslove životnog reosiguranja, raspoloživa granica solventnosti se može, nakon što društvo za reosiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice te uz suglasnost toga nadležnog tijela, sastojati od:

(a) do 31. prosinca 2009., iznosa od 50 % dobiti budućeg razdoblja društva, ali ne više od 25 % raspoložive granice solventnosti ili potrebne granice solventnosti, ovisno o tome koja je niža; iznos dobiti budućeg razdoblja dobiva se množenjem procijenjene godišnje dobiti s faktorom koji predstavlja prosječno preostalo razdoblje isteka polica; korišteni faktor ne smije prelaziti šest; procijenjena godišnja dobit ne prelazi aritmetičku sredinu dobiti ostvarene tijekom prethodnih pet poslovnih godina iz poslova navedenih u članku 2. stavku 1. Direktive 2002/83/EZ.

Nadležna tijela mogu dati suglasnost da se taj iznos uključi u raspoloživu granicu solventnosti samo:

- i. ako se nadležnim tijelima podnese aktuarsko izvješće koje dokazuje vjerojatnost nastanka takve dobiti u budućem razdoblju; i
 - ii. ako taj dio dobiti budućeg razdoblja koji nastaje iz skrivenih neto rezervi navedenih u stavku 4. točki (c) nije već uzet u obzir;
- (b) kad se ne koristi cilmerizacija ili kad je, ako se koristi, manja od opterećenja troškova pribave uključenih u premiju, razlike između necilmerizirane ili djelomično cilmerizirane matematičke pričuve i matematičke pričuve cilmerizirane po stopi jednakoj opterećenju troškova pribave uključenih u premiju; ta brojka, pak, ne smije prelaziti 3,5 % ukupnih razlika između odgovarajućih suma kapitala iz poslova životnog reosiguranja i matematičkih pričuva po svim policama za koje je cilmerizacija moguća; razlika se umanjuje za iznos svih neamortiziranih troškova pribave koji su priznati kao imovina.

6. Izmjene stavaka od 1. do 5. ovog članka, kako bi se uzeo u obzir razvoj događaja koji opravdavaju tehničku prilagodbu prihvatljivih elemenata raspoložive granice solventnosti, donose se u skladu s postupkom predviđenim člankom 55. stavkom 2.

Odjeljak 2.

Potrebna granica solventnosti

Članak 37.

Potrebna granica solventnosti za poslove neživotnog reosiguranja

1. Potrebna granica solventnosti određuje se na osnovi godišnjeg iznosa premija ili doprinosa, ili na osnovi prosječnog iznosa izdataka za štete u posljednje tri poslovne godine.

Međutim, u slučaju društava za reosiguranje koja ustvari osiguravaju samo jedan ili više rizika kredita, oluje, tuče ili mraza, kao referentno razdoblje za izračun prosječnog iznosa izdataka za štete uzima se posljednjih sedam poslovnih godina.

2. Podložno članku 40. iznos potrebne granice solventnosti jednak je većem od dva rezultata kako su navedena u stavicama 3. i 4. ovog članka.

3. Osnovica premije izračunava koristeći veći iznos od bruto zaračunatih premija ili doprinosa, kao što je niže izračunato, i bruto zarađenih premija ili doprinosa.

Premije ili doprinosi koji se odnose na vrste osiguranja 11, 12 i 13 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ uvećavaju se za 50 %.

Premije ili doprinosi koji se odnose na vrste osiguranja osim vrsta osiguranja 11, 12 i 13 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ mogu se uvećati do 50 % za određene poslove reosiguranja ili vrste ugovora, kako bi se uzele u obzir posebnosti tih poslova ili ugovora, u skladu s postupkom navedenim u članku 55. stavku 2. ove Direktive. Premije ili doprinosi, uključujući troškove dodane premijama ili doprinosima, dospjeli u vezi s poslovima reosiguranja u posljednjoj poslovnoj godini, zbrajaju se.

Od tog se iznosa odbija ukupan iznos premija ili doprinosa otpisanih u prethodnoj poslovnoj godini, kao i ukupan iznos poreza i davanja koji se odnose na premije ili doprinose koji se zbrajaju.

Tako dobiveni iznos dijeli se na dva dijela, od čega prvi dio iznosi do 50 000 000 EUR, a drugi je višak koji prelazi taj iznos; 18 % od prvog dijela i 16 % od drugog dijela izračunava se i zbraja.

Tako dobiveni iznos množi se s omjerom za prethodne tri poslovne godine između ukupnih izdataka za štete koje tek treba snositi društvo za reosiguranje, nakon odbitka iznosa nadoknadivih na temelju retrocesije i ukupnih bruto izdataka za štete; taj omjer ni u kojem slučaju ne smije biti manji od 50 %. Nakon što društvo za reosiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice i uz suglasnost toga nadležnog tijela, iznosi nadoknadiivi od subjekata posebne namjene iz članka 46. mogu se također odbiti kao retrocesija.

Uz odobrenje nadležnih tijela, statističke se metode mogu koristiti za raspodjelu premija ili doprinosa.

4. Osnovica šteta izračunava se na sljedeći način, pri čemu se za vrste osiguranja 11, 12 i 13 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, izdaci za štete, pričuve i povrati uvećavaju za 50 %.

Izdaci za štete, pričuve i povrati koji se odnose na vrste osiguranja osim vrsta osiguranja 11, 12 i 13 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, mogu se uvećati do 50 % za određene poslove reosiguranja ili vrste ugovora, kako bi se uzelo u obzir posebnosti tih poslova ili ugovora, u skladu s postupkom navedenim u članku 55. stavku 2. ove Direktive.

Iznosi izdataka za štete plaćene u razdobljima navedenim u stavku 1., bez odbitaka šteta predanih u retrocesiju, zbrajaju se.

Tom se iznosu dodaje iznos pričuva šteta utvrđenih na kraju posljednje poslovne godine.

Od tog se iznosa odbija iznos povrata realiziranih tijekom razdoblja navedenog u stavku 1.

Od preostalog se iznosa odbija iznos pričuva šteta utvrđenih na početku druge poslovne godine koja prethodi posljednjoj poslovnoj godini za koju postoje financijski izvještaji. Ako referentno razdoblje utvrđeno u stavku 1. iznosi sedam godina, odbija se iznos pričuva šteta utvrđenih na početku šeste poslovne godine koja prethodi posljednjoj poslovnoj godini za koju postoje financijski izvještaji.

Jedna trećina ili jedna sedmina tako dobivenog iznosa, u skladu s referentnim razdobljem utvrđenim u stavku 1., dijeli se na dva dijela, od čega prvi iznosi do 35 000 000 EUR, a drugi je višak koji prelazi taj iznos; 26 % od prvog dijela i 23 % od drugog dijela izračunava se i zbraja.

Tako dobiveni iznos množi se s omjerom za prethodne tri poslovne godine između ukupnih izdataka za štete koje društvo tek treba snositi, nakon odbitka iznosa nadoknadivih na temelju retrocesije i ukupnih bruto izdataka za štete; taj omjer ne smije ni u kojem slučaju biti manji od 50 %. Nakon što društvo za reosiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice i uz suglasnost toga nadležnog tijela, iznosi nadoknadiivi od subjekata posebne namjene iz članka 46. mogu se također odbiti kao retrocesija.

Uz odobrenje nadležnih tijela, statističke se metode mogu koristiti za raspodjelu izdataka za štete, pričuva i povrata.

5. Ako je potrebna granica solventnosti, kako je izračunata u stavcima 2., 3. i 4., niža od potrebne granice solventnosti iz prethodne godine, potrebna granica solventnosti treba biti barem jednaka potrebnoj granici solventnosti iz prethodne godine pomnoženoj s omjerom između iznosa tehničkih pričuva za pričuve šteta na kraju prethodne poslovne godine i iznosa tehničkih pričuva za pričuve šteta na početku prethodne poslovne godine. U tim izračunima tehničke pričuve se računaju neto od retrocesije, ali omjer ni u kojem slučaju ne smije biti veći od 1.

6. Svaki od razlomaka koji se odnose na dijelove navedene u petom podstavku stavka 3. i sedmom podstavku stavka 4. umanjuje se na trećinu u slučaju reosiguranja zdravstvenog osiguranja koje funkcionira na sličnoj tehničkoj osnovi kao i životno osiguranje, ako:

- (a) se naplaćene premije izračunavaju na temelju tablica bolesti prema matematičkoj metodi primijenjenoj u osiguranju;
- (b) se oblikuje pričuva za povećanje starosne dobi;
- (c) se prikuplja dodatna premija kako bi se oblikovala sigurnosna granica u odgovarajućem iznosu;
- (d) društvo za osiguranje može otkazati ugovor najkasnije prije isteka treće godine osiguranja;
- (e) ugovor predviđa mogućnost povećanja premija ili smanjenja uplata čak i za tekuće ugovore.

Članak 38.

Potrebna granica solventnosti za poslove životnog reosiguranja

1. Potrebna granica solventnosti za poslove životnog reosiguranja određuje se u skladu s člankom 37.

2. Bez obzira na stavak 1. ovog članka, matična država članica može osigurati da se za reosiguranje poslova osiguranja, obuhvaćenih člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 2002/83/EZ, vezanih uz investicijske fondove ili ugovore sa sudjelovanjem u dobiti i za poslove navedene u članku 2. stavku 1. točki (b), članku 2. stavku 2. točkama (b), (c), (d) i (e) Direktive 2002/83/EZ, potrebna granica solventnosti određuje u skladu s člankom 28. Direktive 2002/83/EZ.

Članak 39.

Potrebna granica solventnosti za društvo za reosiguranje koje istodobno obavlja poslove neživotnog i životnog reosiguranja

1. Matična država članica zahtijeva da svako društvo za reosiguranje koje obavlja poslove neživotnog i životnog reosiguranja ima raspoloživu granicu solventnosti za pokriće ukupnog iznosa potrebnih granica solventnosti u vezi s poslovima neživotnog i životnog reosiguranja koje se utvrđuju u skladu s člancima 37. odnosno 38.

2. Ako raspoloživa granica solventnosti ne dostiže razinu zahtijevanu u stavku 1. ovog članka, nadležna tijela primjenjuju mjere propisane člancima 42. i 43.

Odjeljak 3.

Jamstveni kapital

Članak 40.

Iznos jamstvenog kapitala

1. Jedna trećina potrebne granice solventnosti kako je navedena u člancima 37., 38. i 39. čini jamstveni kapital. Taj se kapital sastoji od stavki navedenih u članku 36. stavcima 1., 2. i 3., te, uz suglasnost nadležnog tijela matične države članice, u članku 36. stavku 4. točki (c).

2. Jamstveni kapital ne smije biti manji od 3 000 000 EUR.

Svaka država članica može osigurati da, što se tiče vlastitih društava za reosiguranje, minimalni jamstveni kapital ne smije biti manji od 1 000 000 EUR.

Članak 41.

Preispitivanje iznosa jamstvenog kapitala

1. Iznosi u eurima predviđeni u članku 40. stavku 2. preispituju se godišnje počevši od 10. prosinca 2007. kako bi se

uzele u obzir promjene europskog indeksa potrošačkih cijena koji obuhvaća sve države članice, a koji objavljuje Eurostat.

Iznosi se prilagođavaju automatski povećanjem temeljnog iznosa u eurima za postotnu promjenu tog indeksa u razdoblju od datuma stupanja na snagu ove Direktive do datuma preispitivanja, zaokruženo na višekratnik od 100 000 eura.

Ako je postotna promjena od zadnje prilagodbe manja od 5 %, prilagodba se ne provodi.

2. Komisija godišnje obavješćuje Europski parlament i Vijeće o preispitivanju i prilagođenim iznosima navedenim u stavku 1.

POGLAVLJE 4.

Društva za reosiguranje u teškoćama ili u protupropisnoj situaciji i oduzimanje odobrenja za rad

Članak 42.

Društva za reosiguranje u teškoćama

1. Ako društvo za reosiguranje ne ispunjava članak 32., nadležno tijelo njegove matične države članice može zabraniti slobodno raspolaganje njegovom imovinom nakon što je priopćilo svoju namjeru nadležnim tijelima države članice domaćina.

2. Za potrebe obnove financijskog položaja društva za reosiguranje čija je granica solventnosti pala ispod minimuma potrebnog na temelju članaka 37., 38. i 39., nadležno tijelo matične države članice zahtijeva da se plan za obnovu stabilnog financijskog položaja podnese njemu na odobrenje.

U iznimnim okolnostima, ako je mišljenje nadležnog tijela da će se financijski položaj društva za reosiguranje dalje pogoršavati, ono također može ograničiti ili zabraniti slobodno raspolaganje imovinom. Ono obavješćuje nadležna tijela drugih država članica na čijim državnim područjima društvo za reosiguranje obavlja poslovanje o svim mjerama koje je poduzelo, a koja na zahtjev prvo spomenutog poduzimaju iste mjere.

3. Ako granica solventnosti padne ispod iznosa jamstvenog kapitala kako je definiran u članku 40., nadležno tijelo matične države članice zahtijeva da društvo za reosiguranje podnese njemu na odobrenje kratkoročni financijski program.

Ono također može zabraniti slobodno raspolaganje imovinom društva za reosiguranje. Ono obavješćuje tijela svih drugih država članica koja na zahtjev prvo spomenutog poduzimaju iste mjere.

4. Svaka država članica poduzima mjere potrebne kako bi bila u mogućnosti, u skladu s nacionalnim pravom u slučajevima predviđenim u stavcima 1., 2. i 3., zabraniti slobodno raspolaganje imovinom koja se nalazi na njezinu državnom području, a na zahtjev matične države članice društva za reosiguranje koja će odrediti imovinu koja treba biti obuhvaćena takvim mjerama.

Članak 43.

Financijski plan oporavka

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti zatražiti financijski plan oporavka za ona društva za reosiguranje za koja nadležna tijela smatraju da su ugrožene njihove obveze koje proizlaze iz ugovora o reosiguranju.

2. Financijski plan oporavka sadrži barem pojedinosti ili dokaz za sljedeće tri poslovne godine u vezi s:

- (a) procjenama troškova upravljanja, posebno tekućim općim troškovima i provizijama;
- (b) planom koji navodi detaljne procjene prihoda i rashoda u vezi s prihvatom u reosiguranje i cesijama u reosiguranje;
- (c) projekcijom bilance;
- (d) procjenama financijskih sredstava namijenjenih za pokriće osiguravateljskih obveza i potrebne granice solventnosti;
- (e) sveukupnom politikom retrocesije.

3. Ako se financijski položaj društva za reosiguranje pogoršava i ako su njegove ugovorne obveze ugrožene, države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti obvezati društva za reosiguranje da imaju višu potrebnu granicu solventnosti, kako bi osigurala da društvo za reosiguranje bude sposobno ispuniti

zahtjeve solventnosti u bliskoj budućnosti. Razina ove više potrebne granice solventnosti temelji se na financijskom planu oporavka navedenom u stavku 1.

4. Države članice također osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti umanjiti vrijednost svih prihvatljivih elemenata raspoložive granice solventnosti, posebno tamo gdje je došlo do značajne promjene tržišne vrijednosti tih elemenata od kraja prethodne poslovne godine.

5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti ograničiti umanjene granice solventnosti na temelju retrocesije, kako je određena u skladu s člancima 37., 38. i 39. ako:

- (a) se vrsta ili kvaliteta ugovora o retrocesiji značajno promijenila od prethodne poslovne godine;
- (b) ne postoji ili je ograničen prijenos rizika na temelju ugovora o retrocesiji.

6. Ako su nadležna tijela zatražila financijski plan oporavka za društvo za reosiguranje u skladu sa stavkom 1. ovog članka, ona neće izdati potvrdu u skladu s člankom 18. sve dok smatraju da su njegove obveze proizašle iz ugovora o reosiguranju ugrožene u smislu stavka 1.

Članak 44.

Oduzimanje odobrenja za rad

1. Odobrenje za rad izdano društvu za reosiguranje od strane nadležnog tijela njegove matične države članice, to tijelo može oduzeti ako društvo:

- (a) ne započne s radom u roku od 12 mjeseci, izričito se odrekne odobrenja za rad ili prestane obavljati djelatnost na više od 6 mjeseci, osim ako dotična država članica nije donijela propise prema kojima odobrenje za rad u tim slučajevima prestaje važiti;
- (b) više ne ispunjava uvjete za dobivanje odobrenja za rad;
- (c) nije u mogućnosti, unutar dopuštenog roka, poduzeti mjere navedene u planu obnove ili financijskom programu navedenim u članku 42.;

- (d) ozbiljno zanemari svoje obveze na temelju propisa kojima podliježe.

poslove na njihovu državnom području, bilo na temelju prava poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.

U slučaju oduzimanja ili isteka odobrenja za rad, nadležno tijelo matične države članice o tome obavješćuje nadležna tijela drugih država članica, a ona poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi spriječile da društvo za reosiguranje započne nove

2. Svaka odluka o oduzimanju odobrenja za rad mora biti potkrijepljena jasnim obrazloženjima i priopćena dotičnom društvu za reosiguranje.

GLAVA IV.

ODREDBE O REOSIGURANJU OGRANIČENOG RIZIKA I SUBJEKTIMA POSEBNE NAMJENE

Članak 45.

Reosiguranje ograničenog rizika

1. Matična država članica može utvrditi posebne odredbe koje se odnose na obavljanje poslova reosiguranja ograničenog rizika u pogledu:

- obveznih uvjeta koji trebaju biti uključeni u sve izdane ugovore,
- odgovarajućih administrativnih i računovodstvenih postupaka, odgovarajućih mehanizama unutarnje kontrole i zahtjeva za upravljanje rizicima,
- zahtjeva za računovodstvenim i statističkim informacijama te informacijama za potrebe nadzora,
- oblikovanja tehničkih pričuva kako bi se osiguralo da budu odgovarajuće, pouzdane i objektivne,
- ulaganja imovine za pokriće tehničkih pričuva kako bi se osiguralo da uzima u obzir vrstu poslova koje obavljaju društva za reosiguranje, posebno vrstu, iznos i trajanje očekivanih isplata šteta, na takav način da osigura dostatnost, likvidnost, sigurnost, profitabilnost i usklađenost te imovine,
- pravila koja se odnose na raspoloživu granicu solventnosti, potrebnu granicu solventnosti i minimalni jamstveni kapital koje društvo za reosiguranje održava s obzirom na poslove reosiguranja ograničenog rizika.

2. U interesu transparentnosti, države članice dostavljaju bez odgode Komisiji tekst svih mjera predviđenih njihovim nacionalnim pravom u smislu stavka 1.

Članak 46.

Subjekti posebne namjene

1. Kada država članica odluči dopustiti osnivanje subjekata posebne namjene na svom državnom području u smislu ove Direktive, zahtijeva za iste prethodno službeno odobrenje za rad.

2. Država članica u kojoj je osnovan subjekt posebne namjene propisuje uvjete pod kojima se obavljaju djelatnosti tog društva. Država članica posebno propisuje pravila u pogledu:

- područje primjene odobrenja za rad,
- obveznih uvjeta koji trebaju biti uključeni u sve izdane ugovore,
- dobrog ugleda i primjerenih stručnih kvalifikacija osoba koje vode takav subjekt posebne namjene,
- odgovarajućih kvalifikacija dioničara ili članova koji drže kvalificirani udjel u subjektu posebne namjene,
- odgovarajućih administrativnih i računovodstvenih postupaka, odgovarajućih mehanizama unutarnje kontrole i zahtjeva za upravljanje rizicima,

- zahtjeva za računovodstvenim i statističkim informacijama te informacijama za potrebe nadzora,
- zahtjeva solventnosti subjekata posebne namjene.

3. U interesu transparentnosti, države članice dostavljaju bez odgode Komisiji tekst svih mjera predviđenih njihovim nacionalnim pravom u smislu stavka 2.

GLAVA V.

ODREDBE O PRAVU POSLOVNOG NASTANA I SLOBODI PRUŽANJA USLUGA

Članak 47.

Društva za reosiguranje koja nisu usklađena s propisima

1. Ako nadležna tijela države članice domaćina utvrde da društvo za reosiguranje koje ima podružnicu ili koje na temelju slobode pružanja usluga posluje na njezinu državnom području nije usklađeno s mjerodavnim propisima te države, ona zahtijevaju od dotičnog društva za reosiguranje da ispravi takvu nepropisnu situaciju. Istodobno, ona upućuju takve nalaze nadležnom tijelu matične države članice.

Ako, unatoč mjerama koje su poduzela nadležna tijela matične države članice ili zbog toga što se takve mjere pokazuju neodgovarajućima, društvo za reosiguranje nastavi kršiti mjerodavne propise države članice domaćina, potonja može, nakon što obavijesti nadležno tijelo matične države članice, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila ili sankcionirala daljnje kršenje, uključujući, ako je potrebno, i sprečavanje društva za reosiguranje od daljnjeg sklapanja novih ugovora o reosiguranju

na svom državnom području. Države članice osiguravaju da je na njihovu državnom području moguće uručiti pravne dokumente potrebne za takve mjere nad društvima za reosiguranje.

2. Svaka mjera donesena na temelju stavka 1. koja uključuje sankcije ili ograničenja obavljanja poslova reosiguranja, propisno se obrazlaže i priopćava dotičnom društvu za reosiguranje.

Članak 48.

Likvidacija

U slučaju likvidacije društva za reosiguranje, obveze koje proizlaze iz ugovora sklopljenih putem podružnice ili na temelju slobode pružanja usluga, ispunjavaju se na isti način kao i one koje proizlaze iz ostalih ugovora o reosiguranju tog društva.

GLAVA VI.

DRUŠTVA ZA REOSIGURANJE ČIJA SU SJEDIŠTA IZVAN ZAJEDNICE, A KOJA OBAVLJAJU POSLOVE REOSIGURANJA U ZAJEDNICI

Članak 49.

Načelo i uvjeti obavljanja poslova reosiguranja

Država članica ne primjenjuje na društva za reosiguranje, koja imaju svoje sjedište izvan Zajednice i koja počinju obavljati ili obavljaju poslove reosiguranja na njezinu državnom području, odredbe koje rezultiraju povoljnijim tretmanom od onoga koji imaju društva za reosiguranje koja imaju sjedište u toj državi članici.

Članak 50.

Sporazumi s trećim zemljama

1. Komisija može podnijeti Vijeću prijedloge za pregovore o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja o načinu provođenja nadzora nad:

- (a) društvima za reosiguranje koja imaju svoje sjedište u trećoj zemlji i obavljaju poslove reosiguranja u Zajednici;

(b) društvima za reosiguranje koja imaju svoje sjedište u Zajednici i obavljaju poslove reosiguranja na području treće zemlje.

2. Sporazumi navedeni u stavku 1. nastoje, pod uvjetima istovjetnosti nadzornih propisa, osigurati djelotvoran pristup tržištu za društva za reosiguranje na području svake ugovorne strane i propisati međusobno priznavanje nadzornih pravila i praksi kod reosiguranja. Oni također nastoje osigurati da:

(a) nadležna tijela država članica mogu dobiti informacije potrebne za nadzor društava za reosiguranje koja imaju

svoje sjedište u Zajednici, a posluju na području dotičnih trećih zemalja;

(b) nadležna tijela trećih zemalja mogu dobiti informacije potrebne za nadzor društava za reosiguranje koja imaju svoje sjedište na njihovu području, a posluju unutar Zajednice.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 300. stavke 1. i 2. Ugovora, uz pomoć Europskog odbora za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, Komisija ispituje ishod pregovora navedenih u stavku 1. ovog članka i nastalu situaciju.

GLAVA VII.

DRUŠTVA KĆERI MATIČNIH DRUŠTAVA UREĐENIH PRAVOM TREĆE ZEMLJE I STJECANJA UDJELA OD STRANE TAKVIH MATIČNIH DRUŠTAVA

Članak 51.

Informacije država članica Komisiji

Nadležna tijela država članica obavješćuju Komisiju i nadležna tijela drugih država članica:

(a) o svakom odobrenju za rad izdanom izravnom ili neizravnom društvu kćeri čije jedno ili više matičnih društava uređuje pravo treće zemlje;

(b) kada god takvo matično društvo stekne udjel u nekom društvu za reosiguranje iz Zajednice tako da mu potonje postaje društvo kći.

Kada se odobrenje za rad, kako je navedeno u točki (a), izdaje izravnom ili neizravnom društvu kćeri jednog ili više matičnih društava uređenih pravom treće zemlje, struktura grupe navodi se u obavijesti koju nadležna tijela upućuju Komisiji.

Članak 52.

Tretman koji na društva za reosiguranje iz Zajednice primjenjuju treće zemlje

1. Države članice obavješćuju Komisiju o bilo kakvim općim poteškoćama s kojima se njihova društva za reosiguranje

susreću prilikom poslovnog nastana i poslovanja u trećoj zemlji ili obavljanja poslova u trećoj zemlji.

2. Komisija periodično sastavlja izvješće u kojem ispituje tretman društava za reosiguranje iz Zajednice u trećim zemljama, prema uvjetima navedenim u stavku 3., u pogledu poslovnog nastana društava za reosiguranje iz Zajednice u trećim zemljama, stjecanja udjela u društvima za reosiguranje iz trećih zemalja, obavljanja poslova reosiguranja od strane društava s takvim poslovnim nastanom i obavljanja poslova reosiguranja na prekograničnoj osnovi iz Zajednice u trećim zemljama. Komisija podnosi ta izvješća Vijeću s prikladnim prijedlozima ili preporukama.

3. Smatra li Komisija da, bilo na osnovu izvješća navedenih u stavku 2. ili na osnovu ostalih informacija, ta treća zemlja ne daje društvima za reosiguranje iz Zajednice učinkovit pristup tržištu, Komisija može podnijeti Vijeću preporuke rada davanja odgovarajućih ovlaštenja za pregovore s ciljem dobivanja poboljšanog pristupa tržištu za društva za reosiguranje iz Zajednice.

4. Mjere poduzete na temelju ovog članka ispunjavaju obveze Zajednice na temelju međunarodnih sporazuma, posebno Svjetske trgovinske organizacije.

GLAVA VIII.

OSTALE ODREDBE

Članak 53.

Pravo obraćanja sudovima

Države članice osiguravaju da odluke donesene u odnosu na društva za reosiguranje na temelju zakona i drugih propisa kojima se provodi ova Direktiva podliježu pravu obraćanja sudovima.

Članak 54.

Suradnja između država članica i Komisije

1. Države članice surađuju jedna s drugom u smislu omogućavanja nadzora reosiguranja unutar Zajednice i primjene ove Direktive.

2. Komisija i nadležna tijela država članica blisko surađuju u smislu omogućavanja nadzora reosiguranja unutar Zajednice i ispitivanja bilo kakvih poteškoća koje mogu proizići iz primjene ove Direktive.

Članak 55.

Odborska procedura

1. Komisiji pomaže Europski odbor za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezina članka 8.

Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoja pravila postupanja.

Članak 56.

Provedbene mjere

Sljedeće provedbene mjere uz ovu Direktivu donose se u skladu s postupkom navedenim u članku 55. stavku 2.:

- (a) proširenje pravnih oblika propisanih u Prilogu I.;
- (b) pojašnjenje stavki koje čine granicu solventnosti navedenu u članku 36. kako bi se uzelo u obzir kreiranje novih financijskih instrumenata;
- (c) povećanje do 50 % iznosa premija ili šteta koji se koriste za izračun potrebne granice solventnosti propisane u članku 37. stavcima 3. i 4., koje se odnose na vrste osiguranja osim vrsta osiguranja 11, 12 i 13 iz točke A Priloga Direktivi 73/239/EEZ, za posebne poslove reosiguranja ili vrste ugovora, kako bi se uzele u obzir posebnosti tih poslova ili ugovora;
- (d) promjena minimalnog jamstvenog kapitala propisanog člankom 40. stavkom 2. kako bi se uzela u obzir gospodarska i financijska kretanja;
- (e) pojašnjenje definicija iz članka 2. kako bi se osigurala jedinstvena primjena ove Direktive u cijeloj Zajednici.

GLAVA IX.

IZMJENE POSTOJEĆIH DIREKTIVA

Članak 57.

Izmjene Direktive 73/239/EEZ

Direktiva 73/239/EEZ ovime se mijenja kako slijedi:

1. U članku 12.a stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Treba se savjetovati s nadležnim tijelima drugih uključenih država članica prije izdavanja odobrenja za

rad društvu za osiguranje koje se bavi poslovima neživotnog osiguranja i koje je:

- (a) društvo kći društva za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili

- (c) pod kontrolom iste osobe, bilo fizičke ili pravne, koja kontrolira društvo za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici.

2. Treba se savjetovati s nadležnim tijelom uključene države članice, koje je odgovorno za nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društava, prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje koje se bavi poslovima neživotnog osiguranja i koje je:

- (a) društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (c) pod kontrolom iste osobe, bilo fizičke ili pravne, koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici."

2. U članku 13. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Matična država članica društva za osiguranje ne odbija ugovor o reosiguranju zaključen između tog društva za osiguranje i društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (*) ili društva za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (**), zbog izravno povezanih s financijskom stabilnošću društva za osiguranje ili reosiguranje.

(*) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.

(**) SL L 345, 19.12.2002., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.)."

3. U članku 15. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Matična država članica zahtijeva od svakog društva za osiguranje da pokrije tehničke pričuve i pričuve za kolebanje šteta iz članka 15.a ove Direktive usklađivanjem imovine u skladu s člankom 6. Direktive 88/357/EEZ. Za rizike prisutne unutar Zajednice, ta imovina treba biti lokalizirana unutar Zajednice. Države članice ne zahtijevaju da društva za osiguranje lokaliziraju svoju imovinu u nekoj određenoj državi članici. Matična država članica, međutim,

može dozvoliti blaža pravila u pogledu lokaliziranja imovine.

3. Države članice za oblikovanje tehničkih pričuva ne zadržavaju niti uvode sustav bruto pričuva koji od reosiguratelja zahtijeva zalaganje imovine za pokriće prijenosne premije i pričuve šteta, ako je reosiguratelj društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ ili društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili Direktivom 2002/83/EZ.

Kada matična država članica dozvoli da se za pokriće tehničkih pričuva koriste potraživanja od reosiguratelja koji nije ni društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ niti društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom ili Direktivom 2002/83/EZ, ona utvrđuje uvjete za prihvaćanje tih potraživanja."

4. Članak 16. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

- (a) točka (b) prvog podstavka zamjenjuje se sljedećim:

„(b) rezerve (zakonske i ostale rezerve) koje se ne odnose na osigurateljne obveze niti su klasičirane kao pričuva za kolebanje šteta;"

- (b) uvodni tekst i točka (a) četvrtog podstavka zamjenjuju se sljedećim:

„Raspoloživa granica solventnosti umanjuje se i za sljedeće stavke:

- (a) sudjelovanje društva za osiguranje u:

— društvima za osiguranje u smislu članka 6. ove Direktive, članka 4. Direktive 2002/83/EZ ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća,

— društvima za reosiguranje u smislu članka 3. Direktive 2005/68/EZ ili društvima za reosiguranje država koje nisu članice u smislu članka 1. točke (l) Direktive 98/78/EZ,

— osigurateljnim holdinzima u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ,

- kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 1. i 5. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća,
- investicijskim društvima i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 93/22/EEZ i članka 2. stavka 4. i 7. Direktive Vijeća 93/6/EEZ.”

5. Članak 16.a mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 3. sedmi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Tako dobiveni iznos množi se s omjerom za prethodne tri poslovne godine između ukupnih izdataka za štete koje tek treba snositi društvo nakon odbitka iznosa nadoknadivih na temelju reosiguranja i ukupnih bruto izdataka za štete; taj omjer ni u kojem slučaju ne smije biti manji od 50 %. Nakon što društvo za osiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice i uz suglasnost toga tijela, iznosi nadoknadiivi od subjekata posebne namjene iz članka 46. Direktive 2005/68/EZ mogu se odbiti kao reosiguranje.”;

- (b) u stavku 4. sedmi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Tako dobiveni iznos množi se s omjerom za prethodne tri poslovne godine između ukupnih izdataka za štete koje tek treba snositi društvo nakon odbitka iznosa nadoknadivih na temelju reosiguranja i ukupnih bruto izdataka za štete; taj omjer ni u kojem slučaju ne smije biti manji od 50 %. Nakon što društvo za osiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice i uz suglasnost toga tijela, iznosi nadoknadiivi od subjekata posebne namjene iz članka 46. Direktive 2005/68/EZ mogu se odbiti kao reosiguranje.”

6. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 17.b

1. Svaka država članica zahtijeva da društvo za osiguranje koje ima sjedište na njezinu državnom području i koje obavlja poslove reosiguranja uspostavi, s obzirom na svoje cjelokupno poslovanje, minimalni jamstveni kapital u skladu s člankom 40. Direktive 2005/68/EZ, kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) prikupljene premije reosiguranja prelaze 10 % njegovih ukupnih premija;
- (b) prikupljene premije reosiguranja prelaze 50 000 000 EUR;
- (c) tehničke pričuve koje proizlaze iz njegovog prihvata u reosiguranje prelaze 10 % njegovih ukupnih tehničkih pričuva.

2. Kada je ispunjen jedan od uvjeta iz stavka 1., svaka država članica ima mogućnost primijeniti na društva za osiguranje iz stavka 1. ovog članka koja imaju sjedište na njezinu državnom području odredbe članka 34. Direktive 2005/68/EZ u pogledu njihovih poslova prihvata u reosiguranje.

U tom slučaju, dotična država članica zahtijeva da je sva imovina koju društvo za osiguranje koristi za pokriće tehničkih pričuva i koja je u skladu s njegovim prihvatom u reosiguranje odvojena u posebnu obračunsku jedinicu, organizirana i da se njome upravlja zasebno od poslova izravnog osiguranja društva za osiguranje, bez ikakve mogućnosti prijenosa. U takvom slučaju, i isključivo u vezi s njihovim poslovima prihvata u reosiguranje, društva za osiguranje ne podliježu odredbama članaka 20., 21. i 22. Direktive 92/49/EEZ (*) i Priloga I. Direktivi 88/357/EEZ.

Svaka država članica osigurava da njezina nadležna tijela kontroliraju odvajanje predviđeno drugim podstavkom.

3. Ako Komisija odluči, na temelju članka 56. točke (c) Direktive 2005/68/EZ, povećati iznose koji se koriste za izračun potrebne granice solventnosti predviđene u članku 37. stavcima 3. i 4. te Direktive, svaka država članica na društva za osiguranje iz stavka 1. ovog članka, u vezi s njihovim poslovima prihvata u reosiguranje, primjenjuje odredbe članaka od 35. do 39. navedene Direktive.

(*) Direktiva Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o izravnom neživotnom osiguranju (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (SL L 228, 11.8.1992., str. 1.). Direktiva zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.”

7. U članku 20.a stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti ograničiti umanjenje granice solventnosti na temelju reosiguranja, kako je utvrđena u skladu s člankom 16.a kada:

- (a) se vrsta ili kvaliteta ugovora o reosiguranju značajno promijenila od prethodne poslovne godine;
- (b) na temelju ugovora o reosiguranju ne postoji prijenos rizika, ili je isti ograničen.”

Članak 58.

Izmjene Direktive 92/49/EEZ

Direktiva 92/49/EEZ ovime se mijenja kako slijedi:

1. U članku 15. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1.a Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. ovog članka društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, kreditna institucija ili investicijsko društvo koji su dobili odobrenje za rad u drugoj državi članici ili matično društvo takvog subjekta ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira takav subjekt i ako bi kao rezultat takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava steći udjel postalo njegovo društvo kći ili podlijevalo kontroli stjecatelja, procjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju iz članka 12.a Direktive 73/239/EEZ”.

2. U članku 16. stavci 4., 5. i 5.a zamjenjuju se sljedećim:

„4. Nadležna tijela koja primaju povjerljive informacije na temelju stavka 1. ili 2., mogu ih koristiti isključivo pri izvršavanju svojih dužnosti, i to:

- za provjeru jesu li ispunjeni uvjeti koji uređuju početak obavljanja poslova osiguranja i za lakše praćenje obavljanja tih poslova, posebno što se tiče praćenja tehničkih pričuva, granica solventnosti, administrativnih i računovodstvenih postupaka te mehanizama unutarnje kontrole,
- za izricanje sankcija,
- u upravnim žalbama protiv odluka nadležnih tijela, ili

— u sudskim postupcima koji su pokrenuti na temelju članka 56. ili na temelju posebnih odredbi koje su predviđene ovom Direktivom i drugim direktivama koje su donesene na području društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

5. Stavci 1. i 4. ne sprečavaju razmjenu informacija unutar države članice, ako postoje dva ili više nadležnih tijela u istoj državi članici, ili između nadležnih tijela država članica i:

- tijela odgovornih za nadzor kreditnih institucija i drugih financijskih organizacija i tijela odgovornih za nadzor financijskih tržišta,
- osoba uključenih u stečaj i likvidaciju društava za osiguranje, društava za reosiguranje i druge slične postupke, i
- osoba odgovornih za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje i drugih financijskih institucija,

pri izvršavanju njihovih nadzornih funkcija, te otkrivanje informacija osobama koje vode postupke prisilne likvidacije ili jamstvene programe, a koje su im potrebne za izvršavanje njihovih dužnosti. Informacije koje ta tijela i osobe prime podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koja je utvrđena stavkom 1.

6. Bez obzira na stavke od 1. do 4., države članice mogu odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i:

- tijela odgovornih za nadziranje osoba uključenih u likvidaciju i stečaj društava za osiguranje, društava za reosiguranje i druge slične postupke, ili
- tijela odgovornih za nadziranje osoba zaduženih za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje, kreditnih institucija, investicijskih društava i drugih financijskih institucija, ili
- neovisnih aktuara društava za osiguranje ili društava za reosiguranje koji na temelju zakona provode nadzor tih društava i institucija odgovornih za nadziranje tih aktuara.

Države članice koje iskoriste mogućnost predviđenu u prvom podstavku zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

- te su informacije namijenjene provođenju nadzora na temelju zakona ili nadziranja navedenih u prvom podstavku,
- informacije primljene u tom kontekstu podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne utvrđenoj u stavku 1.,
- ako informacije potječu iz druge države članice, one se smiju otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih dostavila i, gdje je to primjereno, isključivo u svrhu za koju su ta tijela dala svoju suglasnost.

Države članice priopćavaju Komisiji i drugim državama članicama imena osoba i tijela koji mogu primiti informacije na temelju ovog stavka.”

3. U članku 21. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Matična država članica ne može odobriti društvima za osiguranje da pokriju svoje tehničke pričuve i pričuve za kolebanje šteta bilo kojom drugom imovinom osim onom iz sljedećih kategorija:”;

(b) točka (f) točke B zamjenjuje se sljedećim:

„(f) potraživanja od reosiguravatelja, uključujući udjele reosiguravatelja u tehničkim pričuvama, i od subjekata posebne namjene iz članka 46. Direktive 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (*).

(*) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.”

(c) treći podstavak točke (C) zamjenjuje se sljedećim:

„Uključivanje bilo kakve imovine ili kategorije imovine koja je navedena u prvom podstavku ne znači da svu tu imovinu treba automatski prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva. Matična država članica utvrđuje detaljnija pravila u pogledu uvjeta za korištenje prihvatljive imovine.”

4. Uvodni tekst u članku 22. stavku 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Što se tiče imovine za pokriće tehničkih pričuva i pričuva za kolebanje šteta, matična država članica zahtijeva da pojedino društvo za osiguranje ne ulaže više od:”.

Članak 59.

Izmjene Direktive 98/78/EZ

Direktiva 98/78/EZ ovime se mijenja kako slijedi:

1. Naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Direktiva 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje i reosiguranje u grupi osiguravatelja ili reosiguravatelja”.

2. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točke (c), (i), (j) i (k) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) ‚društvo za reosiguranje’ znači društvo koje je dobilo službeno odobrenje za rad u skladu s člankom 3. Direktive 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (*);

(*) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.”

„(i) ‚osiguravateljni holding’ znači matično društvo čija je glavna djelatnost stjecanje i držanje udjela u društvima kćerima, gdje su ta društva kćeri isključivo ili pretežno društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica, ili je barem jedno od takvih društava kćeri društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje i nije mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (*);

(j) ‚mješoviti osiguravateljni holding’ znači matično društvo koje nije društvo za osiguranje, društvo za osiguranje države koja nije članica, društvo za reosiguranje, društvo za reosiguranje države koja

nije članica, osiguravateljni holding ili mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ, a koje među svojim društvima kćerima ima barem jedno društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje;

(k) „nadležna tijela” znači nacionalna tijela koja su zakonom ili drugim propisima ovlaštena za nadzor društava za osiguranje ili društava za reosiguranje.

(*) SL L 35, 11.2.2003., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ (SL L 79, 24.3.2005., str. 9).“

(b) dodaje se sljedeća točka:

„(l) „društvo za reosiguranje države koja nije članica” označava društvo kojemu je potrebno odobrenje za rad u skladu s člankom 3. Direktive 2005/68/EZ da bi imalo sjedište unutar Zajednice.”.

3. Članci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 2.

Slučajevi primjene dodatnog nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje

1. Pored odredbi Direktive 73/239/EEZ, Direktive 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (*) i Direktive 2005/68/EZ, kojima se utvrđuju pravila nadzora društava za osiguranje i društava za reosiguranje, države članice predviđaju nadzor bilo kojeg društva za osiguranje ili bilo kojeg društva za reosiguranje koje je sudjelujuće društvo u barem jednom društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje, društvu za osiguranje države koja nije članica ili društvu za reosiguranje države koja nije članica, nadopunjen na način predviđen člancima 5., 6., 8. i 9. ove Direktive.

2. Svako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje čije je matično društvo osiguravateljni holding, društvo za osiguranje države koja nije članica ili društvo za reosiguranje države koja nije članica, podliježe dodatnom nadzoru na način predviđen člankom 5. stavkom 2. i člancima 6., 8. i 10.

3. Svako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje čije je matično društvo mješoviti osiguravateljni holding podliježe dodatnom nadzoru na način predviđen člankom 5. stavkom 2. i člancima 6. i 8.

Članak 3.

Područje primjene dodatnog nadzora

1. Provođenje dodatnog nadzora u skladu s člankom 2. ni na koji način ne podrazumijeva da se od nadležnih tijela zahtijeva da imaju nadzornu funkciju nad društvima za osiguranje država koje nisu članice, društvima za reosiguranje država koje nisu članice, osiguravateljnim holdinzima ili mješovitim osiguravateljnim holdinzima na pojedinačnoj osnovi.

2. Dodatni nadzor uzima u obzir sljedeća društva iz članaka 5., 6., 8., 9. i 10.:

— povezana društva društva za osiguranje ili društva za reosiguranje,

— sudjelujuća društva u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje,

— povezana društva sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje.

3. Države članice mogu odlučiti da pri dodatnom nadzoru iz članka 2. ne uzimaju u obzir društva koja imaju registrirano sjedište u državi koja nije članica kada postoje zakonske zapreke za prijenos potrebnih informacija, ne dovodeći u pitanje odredbe točke 2.5. Priloga I. i točke 4. Priloga II.

Nadalje, nadležna tijela odgovorna za provođenje dodatnog nadzora mogu, u dolje navedenim slučajevima, na pojedinačnoj osnovi odlučiti da pri dodatnom nadzoru iz članka 2. ne uzimaju u obzir neko društvo, ako:

— je društvo koje bi trebalo biti uključeno zanemarivog značaja u odnosu na ciljeve dodatnog nadzora društava za osiguranje ili društava za reosiguranje,

— bi uključivanje financijskog položaja društva bilo neodgovarajuće ili obmanjujuće u odnosu na ciljeve dodatnog nadzora društava za osiguranje ili društava za reosiguranje.

Članak 4.

Nadležna tijela za provedbu dodatnog nadzora

1. Dodatni nadzor provode nadležna tijela država članica u kojima je društvo za osiguranje ili društvo

za reosiguranje dobilo službeno odobrenje za rad na temelju članka 6. Direktive 73/239/EEZ ili članka 4. Direktive 2002/83/EZ ili članka 3. Direktive 2005/68/EZ.

2. Kada društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u dvije ili više država članica imaju za matično društvo isti osiguravateljni holding, društvo za osiguranje države koja nije članica, društvo za reosiguranje države koja nije članica ili mješoviti osiguravateljni holding, nadležna tijela dotičnih država članica mogu se dogovoriti koje će od njih biti odgovorno za provedbu dodatnog nadzora.

3. Kada u državi članici postoji više od jednog nadležnog tijela za bonitetni nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje, ta država članica poduzima mjere potrebne za organizaciju usklađivanja tih tijela.

(*) SL L 345, 19.12.2002., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ."

4. U članku 5. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice predviđaju da nadležna tijela zahtijevaju da svako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru ima odgovarajuće mehanizme unutarnje kontrole za izradu bilo kakvih podataka i informacija relevantnih za provođenje takvog dodatnog nadzora.”

5. Članci 6., 7. i 8. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 6.

Pristup informacijama

1. Države članice predviđaju da njihova nadležna tijela odgovorna za provedbu dodatnog nadzora imaju pristup svim informacijama koje bi bile relevantne za nadzor društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje podliježe takvom dodatnom nadzoru. Nadležna tijela mogu se obratiti izravno dotičnim društvima iz članka 3. stavka 2. kako bi došla do potrebnih informacija, samo ako su od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje već tražene te informacije, a ono ih nije dostavilo.

2. Države članice predviđaju da njihova nadležna tijela mogu na njihovu državnom području, sama ili uz posredovanje osoba koje imenuju u tu svrhu, provesti izravnu provjeru informacija iz stavka 1., u:

- društvu za osiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru,
- društvu za reosiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru,
- društvima kćerima tog društva za osiguranje,
- društvima kćerima tog društva za reosiguranje,
- matičnim društvima tog društva za osiguranje,
- matičnim društvima tog društva za reosiguranje,
- društvima kćerima matičnog društva tog društva za osiguranje,
- društvima kćerima matičnog društva tog društva za reosiguranje.

3. Kada, pri primjeni odredbi ovog članka, nadležna tijela neke države članice žele u pojedinim slučajevima provjeriti važne informacije koje se odnose na društvo koje se nalazi u drugoj državi članici koje je povezano društvo za osiguranje, povezano društvo za reosiguranje, društvo kći, matično društvo ili društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje podliježe dodatnom nadzoru, ona moraju zatražiti nadležna tijela te druge države članice da provedu spomenutu provjeru. Tijela koja zaprimе takav zahtjev moraju po njemu postupiti u okviru svoje nadležnosti tako da sama provedu provjeru, da omoguće tijelima koja su podnijela zahtjev da je ona provedu ili da omoguće revizoru ili stručnjaku da je oni provedu.

Ako to želi, nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev može sudjelovati u provjeri kada istu ne provodi samo.

Članak 7.

Suradnja između nadležnih tijela

1. Kada su društva za osiguranje ili društva za reosiguranje osnovana u različitim državama članicama izravno ili neizravno povezana ili imaju zajedničko sudjelujuće društvo, nadležna tijela svake države članice

na zahtjev dostavljaju jedna drugima sve relevantne informacije koje mogu omogućiti ili olakšati provedbu nadzora na temelju ove Direktive te dostavljaju na vlastitu inicijativu bilo kakve informacije za koje smatraju da su bitne drugim nadležnim tijelima.

2. Kada su društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje i kreditna institucija kako je definirana u Direktivi 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o pokretanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (*) ili investicijsko društvo kako je definirano u Direktivi Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (**), ili oboje, izravno ili neizravno povezani ili imaju zajedničko sudjelujuće društvo, nadležna tijela i tijela s javnim ovlastima za nadzor tih društava međusobno usko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove pojedinačne ovlasti, ta tijela dostavljaju jedna drugima bilo kakve informacije koje bi im mogle pojednostavniti njihove zadaće, posebno u okviru ove Direktive.

3. Informacije dobivene na temelju ove Direktive, a posebno bilo kakva razmjena informacija između nadležnih tijela koja je predviđena ovom Direktivom, podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne definirane člankom 16. Direktive Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja i o izmjeni Direktive 73/239/EEZ i Direktive 88/357/EEZ (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (***) i člankom 16. Direktive 2002/83/EZ te člancima od 24. do 30. Direktive 2005/68/EZ.

Članak 8.

Transakcije unutar grupe

1. Države članice predviđaju da nadležna tijela provode opći nadzor nad transakcijama između:

(a) društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i:

- i. povezanog društva društva za osiguranje ili društva za reosiguranje;
- ii. sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje;
- iii. povezanog društva sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje;

(b) društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i fizičke osobe koja sudjeluje u:

- i. društvu za osiguranje, društvu za reosiguranje ili bilo kojem od njihovih povezanih društava;
- ii. sudjelujućem društvu u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje;
- iii. povezanom društvu sudjelujućeg društva u društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje.

Ove se transakcije prvenstveno odnose na:

- zajmove,
- jamstva i izvanbilančne transakcije,
- prihvatljive elemente granice solventnosti,
- ulaganja,
- poslove reosiguranja i retrocesije,
- sporazume o dijeljenju troškova.

2. Države članice zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje imaju odgovarajuće postupke upravljanja rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući odgovarajuće postupke izvještavanja i računovodstvene postupke, kako bi primjereno utvrđivali, mjerili, pratili i kontrolirali transakcije predviđene stavkom 1. Države članice također zahtijevaju da društva za osiguranje i društva za reosiguranje izvještavaju nadležna tijela o značajnim transakcijama barem jednom godišnje. Ovi postupci i mehanizmi podliježu nadzoru nadležnih tijela.

Ako se na temelju ovih informacija pokaže da solventnost društva za osiguranje ili društva za reosiguranje jest ili bi mogla biti ugrožena, nadležno tijelo poduzima potrebne mjere na razini društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.

(*) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

(**) SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/87/EZ.

(***) SL L 228, 11.8.1992., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ."

6. U članku 9. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako izračun iz stavka 1. pokaže da je prilagođena solventnost negativna, nadležna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere na razini predmetnog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.”

7. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Osiguravateljni holdinzi, društva za osiguranje država koje nisu članice i društva za reosiguranje država koje nisu članice”;

(b) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. U slučaju iz članka 2. stavka 2., izračun uključuje sva povezana društva osiguravateljnog holdinga, društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica, na način predviđen u Prilogu II.

3. Ako, na temelju tog izračuna, nadležna tijela zaključe da solventnost društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je društvo kći osiguravateljnog holdinga, društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica jest ili bi mogla biti ugrožena, poduzimaju potrebne mjere na razini tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.”

8. Članak 10.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) društva za reosiguranje čija su sudjelujuća društva, društva u smislu članka 2. koja imaju sjedište u trećoj zemlji;

(c) društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica čija su sudjelujuća društva, društva u smislu članka 2. koja imaju sjedište u Zajednici.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Sporazumima iz stavka 1. posebno se želi osigurati:

(a) da nadležna tijela država članica budu u mogućnosti dobiti potrebne informacije za dodatni nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja imaju sjedište u Zajednici i koja imaju društva kćeri ili sudjeluju u društvima izvan Zajednice; i

(b) da nadležna tijela trećih zemalja budu u mogućnosti dobiti potrebne informacije za dodatni nadzor društava za osiguranje i društava za reosiguranje koja imaju sjedište na njihovu području i koja imaju društva kćeri ili sudjeluju u društvima u jednoj ili više država članica.”

9. Prilozi I. i II. Direktivi 98/78/EZ zamjenjuju se Prilogom II. ovog Direktivi.

Članak 60.

Izmjene Direktive 2002/83/EZ

Direktiva 2002/83/EZ ovime se mijenja kako slijedi:

1. U članku 1. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(s) ‚društvo za reosiguranje’ znači društvo za reosiguranje u smislu članka 2. točke (c) Direktive 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (*)

(*) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.”

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 9.a

Prethodno savjetovanje s nadležnim tijelima drugih država članica

1. Treba se savjetovati s nadležnim tijelima drugih uključenih država članica prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje koje se bavi poslovima životnog osiguranja i koje je:

(a) društvo kći društva za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili

(b) društvo kći matičnog društva društva za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili

- (c) pod kontrolom iste osobe, bilo fizičke ili pravne, koja kontrolira društvo za osiguranje ili reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u drugoj državi članici.

2. Treba se savjetovati s nadležnim tijelom uključene države članice, koje je odgovorno za nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društava, prije izdavanja odobrenja za rad društvu za osiguranje koje se bavi poslovima životnog osiguranja i koje je:

- (a) društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici; ili
- (c) pod kontrolom iste osobe, bilo fizičke ili pravne, koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo koji su dobili odobrenje za rad u Zajednici.

3. Odgovarajuća nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. posebno se međusobno savjetuju pri procjeni prikladnosti dioničara i članova te ugleda i iskustva direktora uključenih u rukovodstvo drugog subjekta iste grupe. Ona međusobno razmjenjuju bilo kakve informacije u pogledu prikladnosti dioničara i članova te ugleda i iskustva direktora koje su drugim uključenim nadležnim tijelima bitne za izdavanje odobrenja za rad kao i za kontinuiranu procjenu usklađenosti s uvjetima poslovanja.”

3. U članku 10. stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Matična država članica društva za osiguranje ne odbija ugovor o reosiguranju koji društvo za osiguranje zaključi s društvom za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ ili s društvom za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 73/239/EEZ ili ovom Direktivom, iz razloga izravno povezanih s financijskim stabilnošću društva za reosiguranje ili društva za osiguranje.”

4. U članku 15. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. ovog članka društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, kreditna institucija ili investicijsko društvo koji su dobili odobrenje za rad u nekoj drugoj državi članici ili matično društvo takvog subjekta ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira takav subjekt te ako bi kao rezultat takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava steći udjel postalo njegovo društvo kći ili podlijevalo kontroli stjecatelja, procjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju iz članka 9.a”

5. Članak 16. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Nadležna tijela koja primaju povjerljive informacije na temelju stavka 1. ili 2. mogu ih koristiti isključivo pri izvršavanju svojih dužnosti, i to:

— za provjeru jesu li ispunjeni uvjeti koji uređuju početak obavljanja poslova osiguranja i za lakše praćenje obavljanja tih poslova, posebno što se tiče praćenja tehničkih pričuva, granica solventnosti, administrativnih i računovodstvenih postupaka te mehanizama unutarnje kontrole, ili

— za izricanje sankcija, ili

— u upravnim žalbama protiv odluka nadležnih tijela, ili

— u sudskim postupcima koji su pokrenuti na temelju članka 67. ili na temelju posebnih odredbi koje su predviđene ovom Direktivom i drugim direktivama koje su donesene na području društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

5. Stavci 1. i 4. ne sprečavaju razmjenu informacija unutar države članice, ako postoje dva ili više nadležnih tijela u istoj državi članici, ili između nadležnih tijela država članica i:

— tijela odgovornih za nadzor kreditnih institucija i drugih financijskih organizacija i tijela odgovornih za nadzor financijskih tržišta,

— osoba uključenih u likvidaciju i stečaj društava za osiguranje, društava za reosiguranje te druge slične postupke, i

— osoba odgovornih za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje i drugih financijskih institucija,

pri izvršavanju njihovih nadzornih funkcija, te otkrivanje informacija osobama koje vode postupke prisilne likvidacije ili jamstvene programe, a koje su im potrebne za izvršavanje njihovih dužnosti. Informacije koje ta tijela i osobe prime podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koja je utvrđena stavkom 1.

6. Bez obzira na stavke od 1. do 4., države članice mogu odobriti razmjenu informacija između nadležnih tijela i:

- tijela odgovornih za nadziranje osoba uključenih u likvidaciju i stečaj društava za osiguranje, društava za reosiguranje i druge slične postupke, ili
- tijela odgovornih za nadziranje osoba zaduženih za provođenje zakonom propisane revizije financijskih izvještaja društava za osiguranje, društava za reosiguranje, kreditnih institucija, investicijskih društava i drugih financijskih institucija, ili
- neovisnih aktuara društava za osiguranje i društava za reosiguranje koji na temelju zakona provode nadzor tih društava i institucija odgovornih za nadziranje tih aktuara.

Države članice koje iskoriste mogućnost predviđenu u prvom podstavku zahtijevaju da su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

- te su informacije namijenjene provođenju nadzora na temelju zakona ili nadziranja navedenih u prvom podstavku,
- informacije primljene u tom kontekstu podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne utvrđenoj u stavku 1.,
- ako informacije potječu iz druge države članice, one se smiju otkriti samo uz izričitu suglasnost nadležnih tijela koja su ih dostavila i, gdje je to primjereno, isključivo u svrhu za koju su ta tijela dala svoju suglasnost.

Države članice priopćavaju Komisiji i drugim državama članicama imena osoba i tijela koji mogu primati informacije na temelju ovog stavka.”;

(b) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Stavci od 1. do 7. ne sprečavaju nadležna tijela da:

- središnjim bankama i drugim institucijama sa sličnom funkcijom koje predstavljaju monetarnu vlast,

— gdje je to primjereno, ostalim javnim tijelima odgovornim za nadzor platnih sustava,

prenesu informacije namijenjene za izvršavanje njihovih zadaća, niti sprečavaju takva tijela ili institucije da priopćavaju nadležnim tijelima informacije koje bi im mogle trebati u svrhu stavka 4. Informacije dobivene na ovaj način podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne koja je utvrđena ovim člankom.”

6. Članak 20. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice za oblikovanje tehničkih pričuva ne zadržavaju niti uvode sustav bruto pričuva koji od reosiguravatelja, koji je dobio odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ, zahtijeva zalaganje imovine za pokriće prijenosne premije i pričuve šteta kada je reosiguratelj društvo za reosiguranje ili društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 73/239/EEZ ili ovom Direktivom.

Kada matična država članica dozvoli da se za pokriće tehničkih pričuva koriste potraživanja od reosiguravatelja koji nije ni društvo za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2005/68/EZ niti društvo za osiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 73/239/EEZ ili ovom Direktivom, ona utvrđuje uvjete za prihvaćanje tih potraživanja.”

7. Članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki B točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) potraživanja od reosiguravatelja, uključujući udjele reosiguravatelja u tehničkim pričuvama, i od subjekata posebne namjene iz članka 46. Direktive 2005/68/EZ;”;

(b) u stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„3. Uključivanje bilo kakve imovine ili kategorije imovine koja je navedena u stavku 1. ne znači da svu tu imovinu treba automatski prihvatiti kao pokriće tehničkih pričuva. Matična država članica utvrđuje detaljnija pravila u pogledu uvjeta za korištenje prihvatljive imovine.”

8. U članku 27. stavku 2. dodaju se sljedeći podstavci:

— podređene financijske instrumente iz članka 35. i članka 36. stavka 3. Direktive 2000/12/EZ.

„Raspoloživa granica solventnosti umanjuje se i za sljedeće stavke:

(a) sudjelovanje društva za osiguranje u:

— društvima za osiguranje u smislu članka 4. ove Direktive, članka 6. Direktive 73/239/EEZ, ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 1998. o dodatnom nadzoru društava za osiguranje u grupi osiguravatelja (*),

— društvima za reosiguranje u smislu članka 3. Direktive 2005/68/EZ ili društvima za reosiguranje država koje nisu članice u smislu članka 1. točke (l) Direktive 98/78/EZ,

— osiguravateljskim holdinzima u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ,

— kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavaka 1. i 5. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o pokretanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (**),

— investicijskim društvima i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (***) i članka 2. stavka 4. te članka 2. stavka 7. Direktive Vijeća 93/6/EEZ od 15. ožujka 1993. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija (****);

(b) svaku od sljedećih stavki koju društvo za osiguranje drži u vezi sa subjektima koji su definirani u točki (a) u kojima sudjeluje:

— instrumente iz stavka 3.,

— instrumente iz članka 16. stavka 3. Direktive 73/239/EEZ,

Ako se udjeli druge kreditne institucije, investicijskog društva, financijske institucije, društva za osiguranje ili reosiguranje ili osiguravateljnog holdinga drže privremeno radi pružanja financijske pomoći u svrhu preustroja i spašavanja tog subjekta, nadležno tijelo može predvidjeti izuzeće od odredbi o odbicima iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka.

Kao druga mogućnost za odbitak stavki iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka koje društvo za osiguranje drži u kreditnim institucijama, investicijskim društvima i financijskim institucijama, države članice mogu dozvoliti svojim društvima za osiguranje da *mutatis mutandis* primjenjuju metode 1., 2. ili 3. iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (****). Metoda 1. (računovodstvena konsolidacija) primjenjuje se samo ako je nadležno tijelo uvjeren da je razina integriranog upravljanja i unutarnje kontrole koja se odnosi na subjekte koji bi bili uključeni u opseg konsolidacije zadovoljavajuća. Odabrana metoda tijekom vremena dosljedno se primjenjuje.

Države članice mogu predvidjeti da društva za osiguranje koja podliježu dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 98/78/EZ ili dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 2002/87/EZ, za izračun granice solventnosti utvrđen ovom Direktivom ne trebaju odbijati stavke iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka ovog članka koje drže u kreditnim institucijama, investicijskim društvima, financijskim institucijama, društvima za osiguranje ili reosiguranje ili osiguravateljskim holdinzima koji su obuhvaćeni dodatnim nadzorom. U svrhu odbitka sudjelovanja iz ovog stavka, sudjelovanje označava sudjelovanje u smislu članka 1. točke (f) Direktive 98/78/EZ.

(*) SL L 330, 5.12.1998., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ (SL L 79, 24.3.2005., str. 9.).

(**) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

(***) SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/87/EZ (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

(****) SL L 141, 11.6.1993., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

(*****) SL L 35, 11.2.2003., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2005/1/EZ.

9. Članak 28. stavak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) prvi rezultat:

4 % matematičkih pričuva koje se odnose na izravno osiguranje i prihvate u reosiguranje bruto bez odbitka iznosa predanih u reosiguranje množi se s omjerom, za prethodnu poslovnu godinu, između matematičkih pričuva neto od iznosa predanih u reosiguranje i ukupnih bruto matematičkih pričuva. Taj omjer ni u kojem slučaju ne smije biti manji od 85 %. Nakon što društvo za osiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice i uz suglasnost toga tijela, iznosi nadoknadi od subjekata posebne namjene iz članka 46. Direktive 2005/68/EZ mogu se odbiti kao reosiguranje.”;

(b) u točki (b) prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„(b) drugi rezultat:

za police kod kojih rizični kapital nema negativan predznak, 0,3 % takvoga kapitala koji je preuzelo društvo za osiguranje množi se s omjerom, za prethodnu poslovnu godinu, između ukupnog rizičnog kapitala zadržanog kao obveza društva po odbitku iznosa predanih u reosiguranje i retrocesiju i ukupnog rizičnog kapitala bruto bez odbitka reosiguranja; taj omjer ni u kojem slučaju ne smije biti manji od 50 %. Nakon što društvo za osiguranje podnese zahtjev s pripadajućom dokumentacijom nadležnom tijelu matične države članice i uz suglasnost toga tijela, iznosi nadoknadi od subjekata posebne namjene iz članka 46. Direktive 2005/68/EZ mogu se odbiti kao reosiguranje.”

10. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 28.a

Granica solventnosti za društva za osiguranje koja obavljaju poslove reosiguranja

1. Svaka država članica na društva za osiguranje koja imaju sjedište na njezinu državnom području primjenjuje

odredbe članaka od 35. do 39. Direktive 2005/68/EZ u pogledu njihovih poslova prihvata u reosiguranje, kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) prikupljene premije reosiguranja prelaze 10 % njihovih ukupnih premija;

(b) prikupljene premije reosiguranja prelaze 50 000 000 EUR;

(c) tehničke pričuve koje rezultiraju iz njihovog prihvata u reosiguranje prelaze 10 % njihovih ukupnih tehničkih pričuva.

2. Svaka država članica ima mogućnost primijeniti na društva za osiguranje iz stavka 1. ovog članka, koja imaju sjedište na njezinu državnom području, odredbe članka 34. Direktive 2005/68/EZ u pogledu njihovih poslova prihvata u reosiguranje, kada je ispunjen jedan od uvjeta utvrđenih u spomenutom stavku 1.

U tom slučaju, dotična država članica zahtijeva da je sva imovina koju društvo za osiguranje koristi za pokriće tehničkih pričuva i koja je u skladu s njegovim prihvatom u reosiguranje odvojena u posebnu obračunsku jedinicu, organizirana i da se njome upravlja zasebno od poslova izravnog osiguranja društva za osiguranje, bez ikakve mogućnosti prijenosa. U takvom slučaju, i isključivo u vezi s njihovim poslovima prihvata u reosiguranje, društva za osiguranje ne podliježu odredbama članaka od 22. do 26.

Svaka država članica osigurava da njezina nadležna tijela kontroliraju odvajanje predviđeno drugim podstavkom.”

11. Članak 38. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti ograničiti umanje granice solventnosti na temelju reosiguranja, kako je utvrđena u skladu s člankom 28. kada:

(a) se vrsta ili kvaliteta ugovora o reosiguranju značajno promijenila od prethodne poslovne godine;

(b) na temelju ugovora o reosiguranju ne postoji prijenos rizika, ili je isti ograničen.”

GLAVA X.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 61.

Stečena prava postojećih društava za reosiguranje

1. Smatra se da društva za reosiguranje koja podliježu odredbama ove Direktive, a koja su dobila odobrenje za rad ili su ovlaštena za obavljanje poslova reosiguranja u skladu s odredbama država članica u kojima im se nalazi sjedište prije 10. prosinca 2005., imaju odobrenje za rad u skladu s člankom 3.

Međutim, ona su obvezna postupati u skladu s odredbama ove Direktive u pogledu obavljanja poslova reosiguranja i zahtjevima navedenim u članku 6. točkama (a), (c) i (d), člancima 7., 8. i 12. te člancima od 32. do 41., počevši od 10. prosinca 2007.

2. Države članice mogu dozvoliti društvima za reosiguranje iz stavka 1. koja na dan 10. prosinca 2005. nisu u skladu s odredbama članka 6. točke (a), članka 7. i 8. te članka od 32. do 40. da se s istima usklade u razdoblju do 10. prosinca 2008.

Članak 62.

Društva za reosiguranje koja prestaju s poslovanjem

1. Društva za reosiguranje koja do 10. prosinca 2007. prestanu sklapati nove ugovore o reosiguranju i isključivo upravljaju svojim postojećim portfeljem kako bi prestala s poslovanjem, ne podliježu odredbama ove Direktive.

2. Države članice sastavljaju popis dotičnih društava za reosiguranje i dostavljaju taj popis svim ostalim državama članicama.

Članak 63.

Prijelazno razdoblje za članak 57. stavak 3. i članak 60. stavak 6.

Država članica može odgoditi primjenu odredbi članka 57. stavka 3. ove Direktive kojima se mijenja članak 15. stavak 3. Direktive 73/239/EEZ i odredbi članka 60. stavka 6. ove Direktive do 10. prosinca 2008.

Članak 64.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 10. prosinca 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 65.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 66.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 16. studenoga 2005.

Za Europski Parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
Bach of LUTTERWORTH

PRILOG I.

Oblici društava za reosiguranje:

- u slučaju Kraljevine Belgije: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”,
- u slučaju Češke Republike: „akciová společnost”,
- u slučaju Kraljevine Danske: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”,
- u slučaju Savezne Republike Njemačke: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,
- u slučaju Republike Estonije: „aktsiaselts”,
- u slučaju Helenske Republike: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”,
- u slučaju Kraljevine Španjolske: „sociedad anónima”,
- u slučaju Francuske Republike: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” i „mutuelles régies par le code de la mutualité”,
- u slučaju Irske: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,
- u slučaju Talijanske Republike: „società per azioni”,
- u slučaju Republike Cipra: „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές” ή „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”,
- u slučaju Republike Latvije: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”,
- u slučaju Republike Litve: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”,
- u slučaju Velikog Vojvodstva Luksemburga: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”,
- u slučaju Mađarske: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”,
- u slučaju Republike Malte: „limited liability company/kumpannija ta responsabbiltà limitata”,
- u slučaju Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”,
- u slučaju Republike Austrije: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”,
- u slučaju Republike Poljske: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”,

- u slučaju Portugalske Republike: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”,
 - u slučaju Republike Slovenije: „delniška družba”,
 - u slučaju Slovačke Republike: „akciová spoločnosť”,
 - u slučaju Republike Finske: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening”,
 - u slučaju Kraljevine Švedske: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidigt försäkringsbolag”,
 - u slučaju Ujedinjene Kraljevine: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd's”.
-

PRILOG II.

Prilozi I. i II. Direktivi 98/78/EZ zamjenjuju se sljedećim:

„PRILOG I.

IZRAČUN PRILAGOĐENE SOLVENTNOSTI DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE I DRUŠTAVA ZA REOSIGURANJE

1. ODABIR METODE IZRAČUNA I OPĆA NAČELA

- A. Države članice predviđaju da se izračun prilagođene solventnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje iz članka 2. stavka 1. provodi u skladu s jednom od metoda koje su opisane u točki 3. Država članica može, međutim, predvidjeti da nadležna tijela odobravaju ili propisuju primjenu metode iz točke 3. koja je različita od one koju je odabrala država članica.

B. Proporcionalnost

Pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje uzima se u obzir proporcionalni udjel koji sudjelujuće društvo drži u svojim povezanim društvima.

„Proporcionalni udjel” u slučaju primjene metode 1 ili metode 2 iz točke 3. znači udjel upisanog kapitala koji, izravno ili neizravno, drži sudjelujuće društvo dok, u slučaju primjene metode 3 koja je opisana u točki 3. znači postotke koji se koriste za izradu konsolidiranih financijskih izvještaja.

Međutim, bez obzira na metodu koja se koristi, kada je povezano društvo društvo kći i ima manjak solventnosti, treba uzeti u obzir ukupan manjak solventnosti društva kćeri.

Međutim, kada je po mišljenju nadležnih tijela odgovornost matičnog društva koje drži udjel u kapitalu strogo i nedvosmisleno ograničena na taj udjel u kapitalu, ta nadležna tijela mogu dozvoliti da se manjak solventnosti društva kćeri uzme u obzir na temelju proporcionalnosti.

Kada nema kapitalne povezanosti između nekih društava u grupi osiguravatelja ili grupi reosiguravatelja, nadležna tijela određuju koji proporcionalni udjel treba uzeti u obzir.

C. Isključivanje dvostrukog korištenja elemenata granice solventnosti

C.1. Opći tretman elemenata granice solventnosti

Bez obzira na metodu koja se koristi za izračun prilagođene solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, treba isključiti dvostruko korištenje prihvatljivih elemenata granice solventnosti među različitim društvima za osiguranje ili društvima za reosiguranje koji se uzimaju u obzir pri tom izračunu.

U tom smislu, pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i kada metode opisane u točki 3. to ne predviđaju, isključuju se sljedeći iznosi:

- vrijednost bilo kakve imovine tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja predstavlja financiranje prihvatljivih elemenata granice solventnosti jednog od njegovih povezanih društava za osiguranje ili povezanih društava za reosiguranje,
- vrijednost bilo kakve imovine povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja predstavlja financiranje prihvatljivih elemenata granice solventnosti tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje,
- vrijednost bilo kakve imovine povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koja predstavlja financiranje prihvatljivih elemenata granice solventnosti bilo kojeg drugog povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.

C.2. *Tretman određenih elemenata*

Ne dovodeći u pitanje odredbe odjeljka C.1.:

- rezerve iz dobiti i dobit budućeg razdoblja koji nastaju u povezanom društvu za osiguranje koje se bavi poslovima životnog osiguranja ili povezanom društvu za reosiguranje koje se bavi poslovima životnog reosiguranja društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost, i
- sav upisani, a neuplaćeni kapital povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost,

mogu biti uključeni u izračun samo ako ispunjavaju uvjete za pokriće potrebne granice solventnosti tog povezanog društva. Međutim, sav upisani, a neuplaćeni kapital koji predstavlja potencijalnu obvezu sudjelujućeg društva, u potpunosti se isključuje iz izračuna.

Sav upisani, a neuplaćeni kapital sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje koji predstavlja potencijalnu obvezu povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje, također se isključuje iz izračuna.

Sav upisani, a neuplaćeni kapital povezanog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koji predstavlja potencijalnu obvezu drugog povezanog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje istog sudjelujućeg društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, isključuje se iz izračuna.

C.3. *Prenosivost*

Ako nadležna tijela smatraju da određeni prihvatljivi elementi granice solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje, osim onih iz odjeljka C.2., ne mogu biti učinkovito stavljani na raspolaganje za pokriće potrebne granice solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost, ti se elementi mogu uključiti u izračun samo ako su prihvatljivi za pokriće potrebne granice solventnosti povezanog društva.

C.4. Zbroj elemenata iz odjeljaka C.2. i C.3. ne smije prijeći potrebnu granicu solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje.

D. **Isključivanje stvaranja kapitala unutar grupe**

Pri izračunu prilagođene solventnosti ne uzimaju se u obzir prihvatljivi elementi granice

solventnosti koji proizlaze iz uzajamnog financiranja društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i:

- povezanog društva,
- sudjelujućeg društva,
- drugog povezanog društva bilo kojeg od njegovih sudjelujućih društava.

Nadalje, neće se uzimati u obzir nikakav prihvatljivi element granice solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za koje se izračunava prilagođena solventnost, ako dotični element proizlazi iz uzajamnog financiranja s nekim drugim povezanim društvom tog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje.

Između ostalog, uzajamno financiranje postoji ako društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ili neko od njegovih povezanih društava, drži udjele u ili daje zajmove drugom društvu koje izravno ili neizravno drži prihvatljivi element granice solventnosti prvog društva.

- E. Nadležna tijela osiguravaju da se prilagođena solventnost izračunava učestalošću koja je utvrđena direktivama 73/239/EEZ, 91/674/EEZ, 2002/83/EZ i 2005/68/EZ za izračun granice solventnosti društava za osiguranje ili društava za reosiguranje. Vrijednost imovine i obveza procjenjuje se u skladu s mjerodavnim odredbama direktiva 73/239/EEZ, 91/674/EEZ, 2002/83/EZ i 2005/68/EZ.

2. PRIMJENA METODA IZRAČUNA

2.1. Povezana društva za osiguranje i povezana društva za reosiguranje.

Izračun prilagođene solventnosti obavlja se u skladu s općim načelima i metodama koje su navedene u ovom Prilogu.

Bez obzira na metodu koja se koristi, kada društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje ima više od jednog povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje, izračun prilagođene solventnosti obavlja se uključivanjem svakog od tih povezanih društava za osiguranje ili povezanih društava za reosiguranje.

U slučaju sukcesivnih sudjelovanja (na primjer, kada je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje sudjelujuće društvo u drugom društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje koje je također sudjelujuće društvo u nekom društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje), izračun prilagođene solventnosti obavlja se na razini svakog sudjelujućeg društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje ima najmanje jedno povezano društvo za osiguranje ili najmanje jedno povezano društvo za reosiguranje.

Države članice mogu društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje izuzeti od obveze izračuna prilagođene solventnosti:

- ako je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje povezano društvom drugog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je dobilo odobrenje za rad u istoj državi članici i ako se to povezano društvo uzima u obzir pri izračunu prilagođene solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, ili
- ako je društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje povezano društvom osiguravateljnog holdinga koji ima registrirano sjedište u istoj državi članici kao i društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje i ako se pri izračunu uzima u obzir i osiguravateljni holding i povezano društvo za osiguranje ili povezano društvo za reosiguranje.

Države članice mogu društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje izuzeti od obveze izračuna prilagođene solventnosti, ako je ono povezano društvo za osiguranje ili povezano društvo za reosiguranje drugog društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili osiguravateljnog holdinga koji ima registrirano sjedište u drugoj državi članici i ako su nadležna tijela dotične države članice pristala odobriti nadležnom tijelu potonje države članice provedbu dodatnog nadzora.

U svakom slučaju, izuzeće se može odobriti samo ako su nadležna tijela sigurna da su prihvatljivi elementi granice solventnosti društava za osiguranje ili društava za reosiguranje uključenih u izračun primjereno raspodijeljeni među tim društvima.

Države članice mogu predvidjeti da se, u slučaju kada povezano društvo za osiguranje ili povezano društvo za reosiguranje ima registrirano sjedište u različitoj državi članici od društva za osiguranje ili društva za reosiguranje za koje se obavlja izračun prilagođene solventnosti, pri izračunu uzima u obzir, kada je riječ o povezanom društvu, stanje solventnosti kako ga procijene nadležna tijela te druge države članice.

2.2. Posrednički osiguravateljni holdinzi

Pri izračunu prilagođene solventnosti nekog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje sudjeluje u povezanom društvu za osiguranje, povezanom društvu za reosiguranje, društvu za osiguranje države koja nije članica ili društvu za reosiguranje države koja nije članica preko osiguravateljnog holdinga, treba uzeti u obzir položaj posredničkog osiguravateljnog holdinga. Samo u svrhu tog izračuna, koji treba napraviti u skladu s općim načelima i metodama opisanim u ovom Prilogu, ovaj osiguravateljni holding tretira se kao društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje na koje se odnosi granica solventnosti nula i koje podliježe istim uvjetima poput onih koji su utvrđeni člankom 16. Direktive 73/239/EEZ, člankom 27. Direktive 2002/83/EZ ili člankom 36. Direktive 2005/68/EZ, u pogledu prihvatljivih elemenata granice solventnosti.

2.3. Povezana društva za osiguranje država koje nisu članice i povezana društva za reosiguranje država koje nisu članice

Pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je sudjelujuće društvo u društvu za osiguranje države koja nije članica ili društvu za reosiguranje države koja nije članica, potonji se isključivo u svrhu izračuna tretira kao povezano društvo za osiguranje ili povezano društvo za reosiguranje, primjenjujući opća načela i metode opisane u ovom Prilogu.

Međutim, kada država koja nije članica u kojoj to društvo ima svoje registrirano sjedište, zahtijeva da ono podliježe zahtjevima za odobrenje za rad i potrebnu solventnost koji su barem usporedivi s onima utvrđenim direktivama 73/239/EEZ, 2002/83/EZ ili 2005/68/EZ, uzimajući u obzir elemente pokrića potrebne solventnosti, države članice mogu predvidjeti da se pri izračunu uzme u obzir, u pogledu tog društva, potrebna solventnost i prihvatljivi elementi koji ispunjavaju zahtjeve koje je propisala dotična država koja nije članica.

2.4. Povezane kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije

Pri izračunu prilagođene solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je sudjelujuće društvo neke kreditne institucije, investicijskog društva ili financijske institucije, primjenjuju se *mutatis mutandis* odredbe članka 16. Direktive 73/239/EEZ, članka 27. Direktive 2002/83/EZ i članka 36. Direktive 2005/68/EZ o odbitku tih sudjelovanja, kao i odredbe o mogućnosti država članica da pod određenim uvjetima dozvole korištenje alternativnih metoda i da se ta sudjelovanja ne odbijaju.

2.5. Nedostupnost potrebnih informacija

Kada, iz bilo kojeg razloga, nadležnim tijelima nisu dostupne informacije potrebne za izračun prilagođene solventnosti društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, a koje se odnose na povezano društvo s registriranim sjedištem u državi članici ili državi koja nije članica, od prihvatljivih elemenata prilagođene granice solventnosti odbija se knjigovodstvena vrijednost toga društva u sudjelujućem društvu za osiguranje ili društvu za reosiguranje. U tom slučaju, nerealizirana dobit povezana s takvim sudjelovanjem nije prihvatljiv element prilagođene granice solventnosti.

3. METODE IZRAČUNA

Metoda 1: Metoda odbitka i agregiranja

Prilagođena solventnost sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje je razlika između:

i. zbroja:

- (a) prihvatljivih elemenata granice solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje; i
- (b) proporcionalnog udjela sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje u prihvatljivim elementima granice solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje;

i

ii. zbroja:

- (a) knjigovodstvene vrijednosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje u sudjelujućem društvu za osiguranje ili sudjelujućem društvu za reosiguranje; i
- (b) potrebne solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje; i
- (c) proporcionalnog udjela potrebne solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje.

Kada se sudjelovanje u povezanom društvu za osiguranje ili povezanom društvu za reosiguranje u cijelosti ili djelomično sastoji od neizravnog držanja, tada točka ii. podtočka (a) uključuje vrijednost takvog neizravnog držanja, uzimajući u obzir odgovarajuće sukcesivne udjele, a točka i. podtočka (b) i točka ii. podtočka (c) uključuju odgovarajuće proporcionalne udjele prihvatljivih elemenata granice solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje.

Metoda 2: Metoda umanjavanja potrebne solventnosti

Prilagođena solventnost sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje je razlika između:

- i. zbroja prihvatljivih elemenata granice solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje;
 - i
- ii. zbroja:
 - (a) potrebne solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje; i
 - (b) proporcionalnog udjela potrebne solventnosti povezanog društva za osiguranje ili povezanog društva za reosiguranje.

Pri vrednovanju prihvatljivih elemenata granice solventnosti, sudjelovanje u smislu ove Direktive vrednuje se metodom udjela, u skladu s opcijom navedenom u članku 59. stavku 2. točki (b) Direktive 78/660/EEZ.

Metoda 3: Metoda temeljena na računovodstvenoj konsolidaciji

Izračun prilagođene solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje obavlja se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja. Prilagođena solventnost sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje je razlika između prihvatljivih elemenata granice solventnosti izračunate na temelju konsolidiranih podataka i:

- (a) zbroja potrebne solventnosti sudjelujućeg društva za osiguranje ili sudjelujućeg društva za reosiguranje i proporcionalnih udjela potrebne solventnosti povezanih društava za osiguranje ili povezanih društava za reosiguranje, na temelju postotaka koji se koriste za izradu konsolidiranih financijskih izvještaja;
- (b) ili potrebne solventnosti izračunate na temelju konsolidiranih podataka.

Za izračun prihvatljivih elemenata granice solventnosti i potrebne solventnosti na temelju konsolidiranih podataka primjenjuju se odredbe direktiva 73/239/EEZ, 91/674/EEZ, 2002/83/EZ i 2005/68/EZ.

PRILOG II.

DODATNI NADZOR DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE I DRUŠTAVA ZA REOSIGURANJE KOJA SU DRUŠTVA KĆERI OSIGURAVATELJNOG HOLDINGA, DRUŠTVA ZA OSIGURANJE DRŽAVE KOJA NIJE ČLANICA ILI DRUŠTVA ZA REOSIGURANJE DRŽAVE KOJA NIJE ČLANICA

1. U slučaju dvaju ili više društava za osiguranje ili društava za reosiguranje iz članka 2. stavka 2. koja su društva kćeri osiguravateljnog holdinga, društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica i koja su osnovana u različitim državama članicama, nadležna tijela osiguravaju da se metode opisane u ovom Prilogu dosljedno primjenjuju.

Nadležna tijela provode dodatni nadzor jednakom učestalošću poput one koja je utvrđena direktivama 73/239/EEZ, 91/674/EEZ, 2002/83/EZ i 2005/68/EZ za izračun granice solventnosti društava za osiguranje i društava za reosiguranje.

2. Države članice mogu društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje izuzeti od obveze izračuna predviđene ovim Prilogom:

— ako je to društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje povezano društvom drugog društva za osiguranje ili društva za reosiguranje i ako je ono uzeto u obzir pri izračunu koji je predviđen ovim Prilogom, a koji se obavlja za to drugo društvo,

— ako to društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje i jedno ili više drugih društava za osiguranje ili društava za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u istoj državi članici imaju kao matično društvo isti osiguravateljni holding, društvo za osiguranje države koja nije članica ili društvo za reosiguranje države koja nije članica, te je to društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje uzeto u obzir pri izračunu koji je predviđen ovim Prilogom, a koji se obavlja za jedno od tih drugih društava,

— ako to društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje i jedno ili više drugih društava za osiguranje ili društava za reosiguranje koja su dobila odobrenje za rad u drugim državama članicama imaju kao matično društvo isti osiguravateljni holding, društvo za osiguranje države koja nije članica ili društvo za reosiguranje države koja nije članica, te je u skladu s člankom 4. stavkom 2. zaključen sporazum kojim se nadzornom tijelu druge države članice dozvoljava dodatni nadzor obuhvaćen ovim Prilogom.

U slučaju sukcesivnih sudjelovanja (na primjer: osiguravateljni holding ili društvo za osiguranje ili reosiguranje države koja nije članica, koje i samo pripada drugom osiguravateljnom holdingu ili društvu za osiguranje ili reosiguranje države koja nije članica), države članice mogu primijeniti izračun predviđen ovim Prilogom samo na razini krajnjeg matičnog društva društva za osiguranje ili društva za reosiguranje koje je osiguravateljni holding, društvo za osiguranje države koja nije članica ili društvo za reosiguranje države koja nije članica.

3. Nadležna tijela osiguravaju da su izračuni slični onima koji su opisani u Prilogu I. primjenjuju na razini osiguravateljnog holdinga, društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica.

Sličnost se sastoji u primjeni općih načela i metoda opisanih u Prilogu I. na razini osiguravateljnog holdinga, društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica.

Isključivo u svrhu tog izračuna, matično društvo se tretira kao društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje za koje vrijedi:

- potrebna solventnost nula u slučaju osiguravateljnog holdinga,
- potrebna solventnost utvrđena u skladu s načelima iz odjeljka 2.3. Priloga I., u slučaju društva za osiguranje države koja nije članica ili društva za reosiguranje države koja nije članica,

i koje u pogledu prihvatljivih elemenata granice solventnosti podliježe istim uvjetima poput onih koji su utvrđeni člankom 16. Direktive 73/239/EEZ, člankom 27. Direktive 2002/83/EZ i člankom 36. Direktive 2005/68/EZ.

4. Nedostupnost potrebnih informacija

Kada, iz bilo kojeg razloga, nadležnim tijelima nisu dostupne informacije potrebne za izračun predviđen ovim Prilogom, a koje se odnose na povezano društvo s registriranim sjedištem u državi članici ili državi koja nije članica, od prihvatljivih elemenata za izračun predviđen ovim Prilogom odbija se knjigovodstvena vrijednost toga društva u sudjelujućem društvu. U tom slučaju, nerealizirana dobit povezana s takvim sudjelovanjem nije prihvatljiv element izračuna.”
